

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
28 лютого 2013 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Рибака "Голос України"3**
"Не перебільшу, якщо скажу, що переважна більшість політичних сил, представлених у парламенті, єдині в одному — через дієві суспільно-економічні реформи торуємо шлях у євроінтеграційний простір".
- Неоконченное высшее Юлія Рябчун, "КоммерсантЪ" (Украина)4**
Вчера комитет Верховной Рады по вопросам науки и образования провел слушания трех законопроектов о высшем образовании. Один из них внесли в парламент народные депутаты от Партии регионов, второй — представители оппозиции, третий был разработан академическим сообществом. Участники слушаний не поддержали ни один из вариантов и потребовали от Президента, Кабинета министров и Верховной Рады разработать на их основе единый законопроект.
- «За вільну, якісну, доступну освіту!» Марія Семенченко, «День»5**
Вчора близько 150 студентів провели акцію протесту проти провладного законопроекту «Про вищу освіту». Пікетування проходило на Банковій вулиці — під стінами будівлі парламентських комітетів, де відбувалися організовані парламентським Комітетом з питань науки й освіти слухання щодо законопроектів про вищу освіту.
- Парламент стоїть, а життя йде Павло Ковальов, «День»5**
Тепер, коли легкі способи продажу голосів — «кнопкодавство» — не проходять, слід шукати способів витонченіших. І кожен депутат тут враховується, і на його інтереси слід зважати. Такому звільненню від депутатського «рабства» раді й мажоритарники...
- Економика скриваєт безработицу Юрій Панченко, "КоммерсантЪ" (Украина)8**
Количество полных рабочих мест в экономике в январе упало ниже уровня 10 млн. Это произошло из-за того, что в ряде отраслей сотрудников начали переводить на режим частичной занятости. Сокращение количества рабочих мест наблюдается в украинской экономике уже шесть месяцев подряд, и конкретных мер, которые бы изменили ситуацию, никто предложить не может.
- Крым готовят к предстоящим выборам Татьяна Ивженко, «Независимая газета»9**
Лидер Меджлиса М.Джемилев отметил, что Киев, видимо, и не собирался решать проблемы крымских татар, а о Совете при Президенте вспомнили, поскольку приближаются президентские выборы 2015 года.
- Бої місцевого значення Анна Даниленко, "Україна молода"11**
В Україні пройшла хвиля довиборів в облради — переважно на місця, що звільнилися у зв'язку з переходом деяких політиків та управлінців на роботу до ВР. Після напруженої

боротьби за парламентські крісла і в областях відчувається виснаження ресурсу, млявість основних гравців, низька явка виборців.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Рада без ручки. Что мешает депутатам работать *Главред.info*.....12

Верховная Рада седьмого созыва становится похожа на чемодан без ручки: обеспечивать ее работоспособность тяжело, поскольку оппоненты не заинтересованы в диалоге и сотрудничестве, а распустить – нецелесообразно, дорого и практически нереально.

Руслан Крамаренко: «С таким бюджетом Киев доживет до августа» *Главком*....13

Сколько еще нужно «накинуть» Киеву, чтобы горожане остались довольны и оценили Попова по заслугам, точно знает его заместитель по экономике и финансам Р.Крамаренко. 34-летний чиновник управляет с самым крупным местным бюджетом в Украине. В его приемной вместе топчутся боссы коммунальных компаний, депутаты Киевсовета и даже Верховной Рады. Все лоббируют свои проекты и просят денег.

БЛОГИ

Сергій Міщенко: «Окупанти» мистецтва *корреспондент.net*.....21

"Для мене щонайменше дивно звучать заяви високопосадовців про те, що запозичення витворів мистецтва з музейних фондів будуть сприяти їх популяризації. У ці оправдання можна було б повірити, якби вони виставлялись в залах офіційних прийомів. Так ні! Картини вивішуються в коридорах, приймальнях, кабінетах, кімнатах відпочинку високих чиновників".

Олег Ляшко: «Що подавалося до царського столу? Хай би їх вдавило!..»
корреспондент.net22

"Я направив звернення до Міністра Кабінету міністрів Олени Лукаш з вимогою пояснити ситуацію: які страви та напої подавали і найголовніше - скільки бюджетних грошей на це витратили? Люди мають право знати правду про владу".

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Європарламентарі просять помилувати Юрія Луценка *ICTV, Факти*.....23

Янукович на засіданні Кабміна: Новые инициативы и замечания *Интер, Подробности*24

На розширеному засіданні Кабінету міністрів, куди завітали і Президент, і народні депутати, ухвалили програму економічного розвитку України на наступні роки *5 канал, Час новин*.....25

Мітинг за освіту: сотні студентів вийшли на вулиці столиці *ТВі, Сьогодні*.....26

Уряд ухвалив державну програму з розвитку економіки на 2013-2014 роки
УТ-1, Підсумки дня27

Олег Зарубінський: «Питання не стоїть: виграш чи програш. Питання стоїть, чи це корисно Україні. Так, корисно» *Радіо Ера-FM, Від першої особи*.....28

**Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Рибака
"Голос України"**

Шановний пане Президенте!

Шановні учасники розширеного засідання уряду!

Прискорення реалізації Програми економічних реформ, ініційованих Віктором Федоровичем Януковичем, і на цій основі підняття реального рівня життя громадян до європейських стандартів, без перебільшення, є доленосним як для нашого народу, так і нашої держави.

Заява Президента України за результатами проведеного 25 лютого 2013 року саміту Україна—ЄС має стати мобілізаційною основою для скоординованої та прискореної в часі діяльності уряду і парламенту в цьому напрямі.

Ці напрями природно пов'язані та поєднані спільною метою, де змістовно цементуючою серцевиною виступає людина, яка є найвищою цінністю у сучасному цивілізаційному процесі державотворення.

Не перебільшу, якщо скажу, що переважна більшість політичних сил, представлених у парламенті, єдині в одному — через дієві суспільно-економічні реформи торуємо шлях у євроінтеграційний простір. Саме усвідомлення цієї істини дозволило розв'язати парламентську кризу, відновити його нормальну роботу.

Тепер хотів би окреслити деякі питання співпраці Верховної Ради України та уряду, що є надзвичайно важливими для реального втілення в життя Державної програми активізації розвитку економіки на 2012—2014 роки.

Безпосереднім орієнтиром у законодавчій діяльності парламенту та уряду мають стати запропонована Президентом України Програма економічних реформ «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» та Національний план дій на поточний рік щодо її впровадження.

З метою виконання заходів, визначених як Програмою економічних реформ, так і обговорюваною сьогодні Програмою активізації розвитку економіки, у разі її прийняття, Кабінет Міністрів мав би, на мою думку, внести на розгляд Верховної Ради низку системних законопроектів, спрямованих на їх виконання. Ці проекти могли б стати основою законопроектної роботи в парламентських комітетах протягом сесії.

Вони могли б стати і основою перспективного планування узгоджених дій уряду та парламенту, що дозволить втілити в життя реформи Президента України. Зараз є всі умови для зосередження зусиль усіх гілок влади на реформуванні ключових напрямів розвитку держави і насамперед її економіки, про що йшлося у доповіді Прем'єр-міністра України М. Азарова.

Загалом позитивно оцінюючи активність Кабінету Міністрів України у сфері законодавчих ініціатив, мушу зауважити, що має місце певна недосконалість урядових законопроектів. Це суттєво уповільнює проходження їх у Верховній Раді, адже необхідно докласти чимало зусиль для вдосконалення тексту таких документів. Саме цим обумовлено те, що за період з березня 2010 року Президент України застосував вето до 34 законопроектів, які підготували міністерства.

І хоча, треба визнати, що зазвичай законопроекти, подані Кабінетом Міністрів України, є значно кращими за якістю, ніж багато законопроектів, які подаються окремими народними депутатами України, уряду слід лише звернути увагу на їх підготовку.

Державі потрібна чітка і послідовна законотворча політика уряду і парламенту, наслідком якої мають бути системні законопроекти, зорієнтовані на забезпечення програми реформ.

До цього треба додати, що при внесенні у тому числі урядових законопроектів далеко не завжди дотримуються вимоги Регламенту Верховної Ради України, який має статус закону.

Є й інші застереження, але на загал нас об'єднує спільна мета і взаємне прагнення її досягнути: зробити українське суспільство заможним, економіку — конкурентоспроможною, а державу — ефективною.

У контексті сьогоднішньої дискусії заслуговує на особливу увагу питання інформаційного супроводу курсу реформ, про що йдеться в Дорученні Президента України всім органам і виконавчій, і представницькій владі. Воно потребує організаційного забезпечення та неухильного виконання.

І останнє. Певен, що єдність інститутів публічної влади, системність у їх діяльності є доброю запорукою успішної реалізації тих завдань, які сьогодні стоять перед Україною.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=282197>

Неоконченное высшее

Юлия Рябчун, "Коммерсантъ" (Украина)

На слушания были вынесены три законопроекта о высшем образовании. Первый зарегистрировали народные депутаты Сергей Кивалов, Николай Сорока и Григорий Калетник (все — Партия регионов). Он, в частности, сохраняет за Министерством образования и науки, молодежи и спорта действующие административные полномочия и отменяет внешнее независимое оценивание для абитуриентов, поступающих на контрактную форму обучения, предлагая зачислять их по результатам вступительных экзаменов. Второй законопроект, подготовленный членами оппозиции, предусматривает децентрализацию функций Минобразования и создание ряда независимых органов для контроля качества образования. Третий, подготовленный рабочей группой под руководством ректора Национального технического университета Украины "Киевский политехнический институт" Михаила Згуровского, также предполагает уменьшение административных функций министерства, расширение автономии вузов и полномочий студенческого самоуправления.

Перед началом слушаний у входа в комитет около 150 представителей студенческих профсоюзов организовали митинг, требуя от представителей Партии регионов (ПР) отозвать свой законопроект. За акцией пристально наблюдали около 50 сотрудников милиции, экипированных дубинками, шлемами и бронежилетами. На слушания прибыли около 300 участников, причем народные депутаты ПР собрание проигнорировали. В начале мероприятия председатель комитета по вопросам науки и образования, одна из авторов оппозиционного законопроекта Лилия Гриневиц ("Батькивщина") подвергла законопроект "регионалов" резкой критике: "Партия регионов хочет взять под контроль систему образования накануне президентских выборов!"

Выступающий далее заместитель министра образования Алексей Днепроv спокойно признал, что система образования в Украине далека от европейских стандартов. "Законопроект N1187 министерство вполне устраивает. Он наиболее сбалансирован, его можно принять в первом чтении, после чего вносить необходимые доработки", — заявил господин Днепроv. Но выступающий следом вице-президент Национальной академии наук Анатолий Загородний заявил, что ученые не поддерживают ни один из вариантов.

— Они не интегрируют науку в сферу образования. А ликвидация ученой степени кандидата наук и введение вместо нее доктора философии (предусмотренная всеми законопроектами.—"Ъ") — вообще абсурд! Подумайте, у нас будут одновременно доктор юридических наук и доктор философии по юридическим наукам! Кто в этом разберется, кроме самих докторов?

Некоторое оживление внесли трое студентов из движения "Видсич". Они направились к трибуне, держа в руках три свињи-копилки, украшенные коронами.

— Мы хотели подарить этих свинок авторам законопроекта от ПР, чтобы они понимали, какую свињу подкладывают студентам. Но раз они не явились, поставим их на стол, чтобы им

передали,— сказав один з активистів під смех в залі. Между тем мненія студентів относительно законопроектів також розділились.

— Законопроект "регіоналів" передбачає створення органу студентського самоуправління на всеукраїнському рівні. Ми вважаємо, його можна прийняти за основу, а потім вносити змінення,— сказав керівник секретаріату Всеукраїнського студентського ради при Міністерства освіти Ростислав Рыжков. Сидівши в залі студенти зустріли його слова смехом і улюлюканьем.

— Да это карманная министерская организация! А его папа — ректор! — доносилося из зала. Выступившая следом президент Украинской ассоциации студентського самоуправління Елизавета Щепетильникова принялась критиковать законопроект ПР.

— Возвращение вступительных экзаменов — это путь к коррупции, взяткам, блату и ректорским спискам! Они должны отозвать свой законопроект!

После двухчасовой дискуссии участники рекомендовали президенту, Кабинету министров и Верховной раде "подготовить на основе этих трех законопроектів консолідований документ" и как можно скорее внести его на рассмотрение парламента.

<http://www.kommersant.ua/doc/2137638>

«За вільну, якісну, доступну освіту!»

Марія Семенченко, «День»

Вчора близько 150 студентів провели акцію протесту проти провладного законопроектів «Про вищу освіту». Пікетування проходило на Банковій вулиці — під стінами будівлі парламентських комітетів, де відбувалися організовані парламентським Комітетом з питань науки й освіти слухання щодо законопроектів про вищу освіту. Тримавши в руках транспаранти «За вільну, якісну, доступну освіту!», «Ми проти деградації освіти» та «Вимагаємо системних змін», молодь вимагала від депутатів з Партії регіонів Сергія Ківалова, Григорія Калетніка та Миколи Сороки відкликати свій законопроект про вищу освіту як такий, що звужує права і свободи студентів.

Зокрема, студентство закидає провладному законопроектів звуження університетської автономії, поглиблення комерціалізації освіти, повернення до корупційних схем вступу до ВНЗ. Також протестувальники виступають проти надання адміністрації ВНЗ права самостійно визначати, скільки студентів отримуватимуть стипендію. Студенти нагадали, що законопроект № 1187 практично повторює попередній міністерський проект, який викликав масові студентські протести у 2010—2012 роках і зрештою був відкликаний. Раніше студентські організації заявляли, що жоден із трьох законопроектів не влаштовує їх цілком. І якщо альтернативні проекти потребують доопрацювань, то від провладного потрібно категорично відмовитися. В той же час, голова профільного комітету Лілія Гриневич запросила представників студентських організацій долучатися до активного обговорення законопроектів та презентувати свої пропозиції та зауваження на комітетських слуханнях.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/den-ukrayini/za-vilnu-yakisnu-dostupnu-osvitu>

Парламент стоїть, а життя йде

Павло Ковальов, «День»

Нещодавнє блокування українського парламента — друге за тривалістю в історії після аналогічного дійства, влаштованого регіоналами 2008 року на майже місячний термін, — показало реальне співвідношення сил влади й опозиції, розкрило проблеми як на одному, так і на іншому політичному фронті. Формально, за підсумками парламентського «стоп-шоу», виграли опозиція і Президент. Віктор Янукович підтвердив у прямому ефірі, «хто в домі господар»: якщо він сказав, що парламент буде розблокований протягом декількох годин, — так воно і сталося.

Спробуємо розібратися в тому, наскільки призупинення роботи парламенту зіграло на руку всім сторонам українського політикуму і в чому вони програли в ході цієї акції.

Проблеми опозиції

Блокування починалося як звичайна піар-акція опозиції, що навряд чи мала стратегічний план на тривалий термін. При цьому першим із помилок «блокіраторів» став той факт, що сесію взагалі не вдалося відкрити. Ця обставина заганяла весь парламент у глухий кут, логічним виходом із якого вбачався розпуск законодавчого органу. Адже якщо сесія не може відкритися 30 днів, то, згідно із законом, Президент має право розпускати парламент. Таким чином, сам початок блокування без відкриття сесії показує, що план опозиції був не стратегічним, а тактичним. Думати в стані опозиції, як і влади, почали лише з наближенням рокового терміну розпуску Ради, яким повинно було стати 5 березня.

Характерно і те, що опозиціонери, за декілька днів до початку блокування, так і не домігшись від спікера Володимира Рибачака відкриття позачергової сесії, присвяченої Юлії Тимошенко, не дали потім відкрити сесію чергову. Протягом блокування вони також не висловлювалися з приводу Тимошенко. Говорили про все, що завгодно — звичайно, починаючи від персонального голосування, — але лише не про харківську ув'язнену. Мимоволі виникає думка, що всі акції опозиції на підтримку Тимошенко — лише частина, причому не найголовніша, загального піару самих опозиціонерів. Доля экс-прем'єра, насправді, їм не надто важлива. Їм важливіше показати свою рішучість перед виборцями на телеекранах, довівши, що «машина для голосування» регіоналів може дати збій — і все завдяки їм, опозиціонерам. Також для опозиції була важлива демонстрація власної єдності — адже про розпад опозиційних сил говорять з першого дня після виборів.

Утім, остання мета виявилася не дуже досяжною — через пасаж Анатолія Гриценка, який осудив колег, що з'явилися на блокування у вишиванках. Ажіотаж, що піднявся довкола заяв одного з лідерів «Батьківщини» і демонстративне розсаджування по Раді в національних строях, вкотре показали несхожість думок і позицій усередині опозиційних сил. У монолітність останніх і так ніхто особливо не вірив, і черговий скандал «за ходом п'єси» лише підтвердив наявні підозріння.

Нікуди не поділися і підозріння про узгодженість сценарію блокування з Банковою. Силового вирішення питання, яке так полюбляли «регіонали» в минулому парламенті, так і не сталося. Це означає, що сигналу з самого верху не дали. Але блокування завершилося якраз тоді, коли цю «закулісну» інформацію оповістив Президент.

Осоромилася опозиція і з уведенням власне сенсорної кнопки, перетвореної нею ж у фетиш, — з подачі Арсенія Яценюка, що не забув образ часів свого спікерства. Як з'ясувалося, завдяки експерименту з телефоном Олександра Єфремова, кнопку можна обдурити. Правда, Яценюк стверджував, що регіонали технічно «шахраювали» — не витримали точний час дотику пальця. Мовляв, у цьому-то вся справа. Але, по-перше, якщо хвалена система «Рада» допускає таке «шахрайство», значить, з нею щось не так. По-друге, махати кулаками після бійки — в даному випадку після експерименту з викриттям сенсорної кнопки — це якраз у стилі нашої опозиції. Чому ж вони не стояли над Єфремовим із секундоміром? По-третє, з'ясувалося, що у результаті опозиціонери стояли горою за введення процедури голосування, технічно ефективної лише за умови максимальної чесності голосуючих. Що не про наш парламент сказано.

Також опозиція відмовилася від жорсткого покарання порушників принципу персонального голосування. Раніше вона вимагала лише їх права голосу в залі протягом п'яти пленарних днів. Тепер же викриті «піаністи» лише підлягатимуть прилюдному остракізму з боку колег, і не більш того.

Позитиви для опозиції

У той же час опозиціонери отримали і деякі переваги від блокування Ради. Сам підсумок блокади — введення системи персонального голосування і постійного «стеження» опозиційних депутатів за депутатами провладними — дає опозиції можливість гальмувати ухвалення невігідних їй законопроектів, особливо в тих випадках, коли підсумок голосування вирішується 5—15 голосами. Тепер в опозиції буде можливість «тролити» колег з ПР, останні ж

опиняться у позиції тих, що виправдовуються і «вимушено чесних», що їм самим не подобається.

Те, що влада у результаті виконала вимоги про введення деякої форми персонального голосування можна трактувати як об'єктивну перемогу опозиції. Адже її вимога була виконана. День 22 лютого взагалі можна вважати формальним триумфом опозиції — персональне голосування закріплене, а вслід за ним прийнята і резолюція про євроінтеграцію. Мало того — спростувати слова опозиціонерів про те, що Раду спеціально розблоковували для прийняття саме цієї резолюції, не є можливим. Хоча від прийняття такого документа нічого не залежить у реальній політиці, зате принцип віртуальної перемоги та збереження іміджу опозиціонерів як євроінтеграторів був дотриманий.

Можливість для частоті показової прочуханки депутатів-«піаністів» опозиція використовуватиме по повній. Але ще важливіший той факт, що підвищується потенційна капіталізація опозиційних депутатів. «Регіонали» так не боролися б із очевидною вимогою персонального голосування, якби вони мали чисельну перевагу над опозицією. Але переваги немає, і вартість можливих переговорів з кожним із опозиційних депутатів підвищується. Ще важливішим є прийняте рішення для позафракційних депутатів — основного джерела рекрутів для важливих голосувань. Через те «позафракційники» були повністю згодні зі своїми опозиційними колегами щодо вимоги персонального голосування.

Проблеми провладних депутатів

Звичайно, однозначним і звичним для менталітету депутатів від ПР було б просте силове розблокування парламенту з перетворенням питання особистого голосування на вічну й безперспективну «бажанку» опозиціонерів. Проте не вийшло, зокрема тому, що всередині самої фракції ПР є ті ж тенденції, що й у всьому парламенті. Мажоритарники від провладної партії й позафракційні, що прилучилися до них, борються за значущість своїх голосів. Вони діють за принципом «якщо є можливість поторгуватися — торгуватимемося». Ставка на голу силу в цьому складі Ради не проходить. Сам факт компромісу з опозиційними колегами, нехай навіть частково фіктивного й з присмаком піару, показує багатьом новим у парламентських стінах депутатам від правлячої партії, що таранними методами потрібні питання тепер не вирішуються, й однозначної переваги у регіоналів немає.

Розмежування всередині фракції ПР відбувається, звісно, в менш публічній формі, ніж у опозиціонерів, які вічно «клюють» один одного. Проте орієнтування на різних кураторів і групи впливу в настільки великій фракції, що складається з людей бізнесу та їхніх ставлеників, — таємниця Полішинеля. Ось ці куратори й зійшлися у боротьбі за фракцію, що вимушено демонструвала свою бездіяльність у період простою Ради. Ситуацію можна порівняти з армією, що простоє в позиційних боях на фронті за потенційної можливості вирішити справу наступом. При такому простої в армії неминуче починаються «розбірки», мародерство, лінь і дезертирство. Дезертирів поки не було — казус Павла Балого все-таки дуже показовий, але загальний настрій у фракції ПР показав обізнаним людям, що ніякої монолітності в її лавах немає. Чого лише вартє невдоволення швидким зльотом і амбіціями першого віце-прем'єра Сергія Арбузова, яке майже неприкрито демонструють деякі депутати з провладної фракції. Але ж саме він, як повідомляв Олександр Єфремов, займався питаннями розблокування Ради й узагалі безперервно демонстрував парламентаріям свою значущість.

Позитиви для провладних депутатів

Позитиви, по суті, ті самі, що й у опозиціонерів, тільки без формального іміджу переможців, як у останніх. Голос кожного члена фракції тепер оцінюватиметься при голосуванні дорожче, особливо у кадрових, бюджетних, лобістських і геополітичних питаннях. Позафракційні, голосуючі разом з ПР, дістають потенційну можливість голосувати вільно або ж притримувати свій голос. Тепер, коли легкі способи продажу голосів — «кнопкодавство» — не проходять, слід шукати способів витонченіших. І кожен депутат тут враховується, і на його інтереси слід зважати. Такому звільненню від депутатського «рабства» раді й мажоритарники: їм тепер не доведеться автоматично голосувати за лобізм конкурентів, а перебування кожного з них поза стінами парламенту у справах бізнесу лише збільшуватиме їхню значущість для вирішальних голосувань.

Нарешті, Партія регіонів може дійсно вирішити прибрати зі свого списку кількох вічно відсутніх персон з великого бізнесу. З одного боку, це позбавить цих бізнесменів (називаються імена Веревського й навіть самого Іванющенка) парламентської недоторканності й зробить їх вразливими. З другого — замість них до парламенту зайдуть неамбітні «списковики», вартість голосу яких буде на порядок нижчою, ніж голоси того ж таки Іванющенка.

Переваги для Президента

Віктор Янукович зібрав усі вершки від блокування Ради. За великим рахунком, він би взагалі хотів обходитися без парламенту, але фасад парламентаризму в сучасному світі необхідний. Крім Пол Пота та Каддафі, за минулі сто років жоден правитель не обходився без нехай формального, але парламентаризму. А оскільки цей парламент Януковича не влаштовує через відсутність у ньому стратегічної переваги правлячої партії, і відродження «машини голосування» не може бути, то для Глави держави вигідною є саме нівеляція роботи Ради, дискредитація її як органу влади, як зборища безвідповідальних політиканів.

Янукович дістав можливість постійно критикувати неконструктивну політику опозиції, одночасно покладаючи вирішення парламентської кризи на кількох людей одразу. І Арбузов, і Єфремов, і Ключев грали ролі кризових менеджерів, і кожен намагався довести Президентові свої здібності працювати з цим «складним» парламентом. Чия ідея у результаті перемогла — важко сказати, але гарна картинка «царя», який у прямому спілкуванні з народом заявляє про швидке деблокування Ради й отримує в «дарунок» ще й заяву про євроінтеграцію напередодні саміту з ЄС, свідчить про значну «постановочну частину» в блокаді парламенту й знятті цієї блокади. Президент показав себе так, як і хотів, — мудрим менеджером, що працює на благо країни, десь осторонь якого метушаться недбалі й безвідповідальні парламентарії, які, за великим рахунком, не надто й потрібні народові.

Отже, Гарант Конституції знову довів сам собі, а разом і спробував довести народові, що він вирішує всі важливі питання й повносить керує країною. Від видовища ж парламентського паралічу якісь наші громадяни отримали просто задоволення, а якісь підтримали опозицію в праведній боротьбі за персональне голосування. Але більшість поставилися байдуже. Напрошується такий, ще показовіший, висновок: усі ці дні наша країна просто не помічала, що парламент не працює. Адже від парламенту, самі ж його обираючи, ми чомусь нічого позитивного не чекаємо. І не дуже віримо всьому, що там відбувається, нехай навіть наші народні обранці виплигують з дорогих костюмів і вишиванок, демонструючи боротьбу за справедливість. Голосування — це чудово, але де ж «покращання» — цікавиться пересічний обиватель. І він правий — поки в Раді тривають епічні протистояння, караван нашого життя йде своїм шляхом.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/tema-dnya-podrobici/parlament-stoyit-zhittya-yde>

Економика скрывает безработицу

Юрий Панченко, "Коммерсантъ" (Украина)

Общее количество рабочих мест в Украине начало быстро сокращаться. Вчера в Госстате сообщили, что по состоянию на конец января 2013 года было 10,2 млн рабочих мест, что на 1,6% меньше, чем в декабре прошлого года. При этом январское снижение количества штатных сотрудников нельзя объяснить сезонным фактором, поскольку в январе прошлого года количество рабочих мест выросло на 1,9%. Численность штатных единиц сокращается уже шесть месяцев подряд — с августа. Однако если осенью эти темпы были невысокими, то с ноября они стали ускоряться. В целом за 12 месяцев количество рабочих мест уже снизилось на 3,8%.

В то же время многие работники не были уволены — их перевели на режим неполного рабочего дня. В январе общее количество штатных единиц в эквиваленте полной занятости составляло 9,7 млн, впервые за несколько лет упав ниже уровня 10 млн. Годом ранее общее количество рабочих мест в стране составляло 10,2 млн, а значит годовое снижение составило 4,4%. При этом только за прошлый месяц количество штатных единиц в эквиваленте полной занятости сократилось на 3,8%. Снижение было зафиксировано во всех отраслях: в

промышленности — на 1,6%, в финансовом секторе — на 1,8%, а в сельском хозяйстве — на 0,6%. На 5,1% уменьшилось количество рабочих мест в строительстве, что вполне может быть сезонным явлением.

Самое существенное влияние на общую ситуацию на рынке труда оказал сектор операций с недвижимостью. Количество полных рабочих мест в нем в январе сократилось более чем в пять раз — с 691,7 тыс. до 134,4 тыс. "Доходы в отрасли очень низки, и многие компании действительно начали резкое сокращение персонала. Хотя пятикратный спад — очень неожиданная статистика", — признает президент Союза специалистов по недвижимости Александр Рубанов.

Кроме того, в январе существенно снизилось количество полных рабочих мест в сфере транспорта и связи (-16,1%). Это связано с резким уменьшением полных рабочих мест в почтовой деятельности — с 175,2 тыс. до 79,4 тыс. Значительное сокращение полных рабочих мест наблюдается в медицине (-7,7%). Более низкими оказались темпы и в других бюджетных секторах: госуправлении (-0,7%) и образовании (-0,3%). "Обычно в частных компаниях не практикуют перевод на полставки, проводя увольнения. Такие меры более характерны для госсектора, что может быть связано с проблемами в финансировании", — отмечает заместитель главы комитета Верховной Рады по вопросам экономической политики Ксения Ляпина ("Батькивщина").

Среди внебюджетных секторов сокращение наблюдается в торговле (-5%), хотя показатели розницы самые высокие среди других сегментов экономики. По итогам января среднегодовой рост в отрасли составлял 14,2%. "Реальный выторг невелик, и многие ритейлеры задумываются об оптимизации штата. Тем более что возможности для этого есть — у нас количество продавцов в одном магазине в 1,5-2 раза больше, чем, например, в Германии", — пояснил совладелец компании Maratex (TM Esprit, Aldo) Дмитрий Ермоленко.

В парламентском большинстве надеются, что решить эту проблему позволит реализация утвержденной вчера правительством госпрограммы активизации развития экономики (см. стр. 1, 2). "Она должна стимулировать экономику и привести к созданию новых рабочих мест. Привлечение Украиной дешевых кредитов из ЕС, о чем недавно договорился президент Виктор Янукович, а также из Китая должно дать правительству достаточный ресурс для этих изменений", — уверена заместитель главы комитета Верховной рады по вопросам экономической политики Ирина Горина (Партия регионов). Однако, после доработки программа более не содержит конкретных мер, которые бы позволили остановить сокращение рабочих мест.

<http://www.kommersant.ua/doc/2137635>

Крым готовят к предстоящим выборам

Татьяна Ивженко, «Независимая газета»

Последние кадровые перестановки в системе крымской власти свидетельствуют о намерении команды Виктора Януковича расколоть и ослабить крымско-татарское движение. Об этом заявили руководители Меджлиса. Они обвиняют премьер-министра Крыма Анатолия Могилева, тот выступил со встречными претензиями. Конфликт на фоне общей нестабильной обстановки на полуострове может привести к противостоянию по национальному признаку.

Ситуация стала обостряться месяц назад, когда в Симферополе впервые с 2010 года собрался Совет крымско-татарского народа при Президенте Украины. Его возглавил член Партии регионов Лентун Безазиев. У Меджлиса – влиятельной организации крымских татар были свои предложения, но лидеры организации требовали не назначать, а избирать представителей в совет.

Местная власть проигнорировала это требование и пролоббировала кандидатуру человека, с которым команде Януковича комфортно иметь дело.

Первым замом Безазиева стал лидер оппозиционной Меджлису крымско-татарской организации «Милли Фирка» и один из учредителей «Крымско-татарского народного фронта»

Васви Абдураимов. Он является приверженцем идеи сближения Украины с Россией и сторонником интеграции в евразийское пространство. Хотя большинство крымских татар, находясь под влиянием Меджлиса, традиционно ориентируются на поддержку национально-демократических партий и выступают за евроинтеграцию, Абдураимов считает, что причиной такой ситуации стала неосведомленность. По его мнению, тюркский мир, значительная часть которого находится в пределах евразийского пространства, помог бы крымским татарам в обустройстве на родине, если бы государственное руководство избрало верный путь внешнеполитической интеграции.

Премьер-министр Крыма Анатолий Могилев приветствовал новые назначения, отметив, что теперь президентский совет станет дееспособным органом, который будет оказывать влияние на все решения власти относительно обустройства крымских татар.

Меджлис, напротив, назвал новоиспеченных руководителей приспособленцами. Представитель Меджлиса Ахтем Чийгоз выразил сомнения в дееспособности совета: «Эта кучка людей не отображает то название, тот статус, который пытаются придать этому сборищу. Как это отразится? Я думаю, что кто-то в очередной раз пытается внести неопределенность во взаимоотношения между президентом и крымско-татарским народом».

Лидер Меджлиса Мустафа Джемилев отметил, что Киев, видимо, и не собирался решать проблемы крымских татар, а о Совете при Президенте вспомнили, поскольку приближаются президентские выборы 2015 года. «Это попытка хотя бы часть крымских татар путем давления привлечь на свою сторону. С тем, чтобы какое-то количество голосов от крымских татар (в пользу кандидата Януковича на будущих выборах) тоже было. Но эти потуги ничего хорошего не принесут ни Президенту, ни крымско-татарскому народу», – заявил он местным СМИ.

После первого кадрового удара был нанесен второй: в феврале сменился руководитель Республиканского комитета по вопросам межнациональных отношений – структуры, через которую проходят средства для программ обустройства репатриантов. Это около 7,5 млн. долл. бюджетных средств в год, уточняют крымские специалисты. Вместо близкого к Меджлису Эдуарда Дудакова кресло занял Рефат Кенжалиев, у которого сложились дружеские отношения с Могилевым еще со времен, когда они вместе работали в руководстве МВД Крыма.

Лидер Меджлиса Мустафа Джемилев, комментируя это назначение, заявил: «Это совершенно отдаленный от интересов своего народа человек. Человек, который руководствуется только личными интересами. Вообще создается впечатление, что Могилев подбирает себе людей по принципу личной преданности. Этот человек готов выполнять любые указания, даже если они противоречат национальным интересам, как это было на Ай-Петри в 2007 году (когда крымская милиция, выполняя решение суда, снесла самострой крымских татар, что вызвало громкий конфликт)».

В конце февраля было принято еще одно кадровое решение: Ремзи Ильясов, который является заместителем Джемилева и считается самым вероятным его преемником на посту главы Меджлиса, был уволен с поста председателя постоянной комиссии Верховной Рады Крыма по межнациональным отношениям и проблемам депортированных граждан. Должность занял бизнесмен Энвер Абдураимов, у которого с Меджлисом сложные отношения.

Сейчас Меджлис забил тревогу. Джемилев заявил о тотальном наступлении на права крымских татар: «Финансирование госпрограммы обустройства репатриантов сократилось до минимума, а представительский орган народа игнорируется. Могилев в разговоре с руководством Верховной Рады Крыма сказал, что получил команду от Хозяина – отстранять всех представителей Меджлиса. Якобы потому, что мы поддерживаем оппозицию. Они думают, что крымские татары не будут поддерживать кандидатуру Януковича на президентских выборах, отсюда и пошла такая зачистка». По словам Джемилева, кадровые перестановки, целью которых является отеснение представителей Меджлиса, проходят по всей вертикали власти. Он насчитал уже более двух десятков увольнений своих соратников.

Могилев ответил на обвинения: «Единственным критерием при назначении на ту или иную должность в органы власти в Крыму является профессионализм вне зависимости от национальности или политических предпочтений». Он напомнил, что по соцопросам уровень

доверия крымских татар к Меджлису не превышает 25%, а поэтому организация не может претендовать на то, чтобы единолично представлять интересы народа. «Кроме того, по-прежнему остается нерешенным вопрос легитимности Меджлиса, поскольку его руководство игнорирует многочисленные обращения о необходимости регистрации данного органа в установленном законом порядке», – отметил глава крымского правительства.

Эксперты отмечают, что Могилев не во всем прав. Он ссылается на данные исследования Центра Разумкова, датированные 2011 годом. В то время 25% крымских татар действительно заявили, что Меджлис полностью защищает их права, но еще 40% сказали, что Меджлис справляется со своими задачами частично. Только 16% были недовольны деятельностью организации. Внешние нападки могут привести к консолидации крымских татар вокруг Меджлиса и к попыткам перейти к защите своих прав уличными акциями. Предвидя возможные осложнения, Меджлис собирается в ближайшее время созвать внеочередную сессию Курултая, чтобы принять решение о дальнейших действиях.

Эксперты в Киеве не исключают обострения ситуации в Крыму. Руководитель Института украинской политики Константин Бондаренко отметил: «В автономной республике много политических групп, каждая из которых имеет внутренние противоречия. Это касается и крымских татар, и местных бизнес-элит, и пророссийского движения, и правящей Партии регионов. В каждой среде возникают свои внутренние конфликты, о которых мы чаще всего не знаем. Покойный Василий Джарты сумел выстроить отношения со всеми группами и поэтому держал ситуацию под контролем. Возможно, Могилеву это удастся не так хорошо. И теперь конкурирующие группы подняли голову. Не исключено, что некоторые из них прибегнут к организации массовых акций протеста как к инструменту влияния на власть».

Руководитель корпорации стратегического консалтинга «Гардарика» Константин Матвиенко считает, что кадровые перестановки коснутся не только Крыма: «Накануне президентских выборов партия власти зачищает политическое поле в самых сложных регионах, чтобы снизить там уровень любой политической активности и укрепить собственное положение». Эксперт считает, что на фоне экономических проблем Украины и начавшегося передела собственности (который в том же Крыму приводит к громким убийствам, напоминающим ситуацию в 1990-х) возможна дестабилизация ситуации.

http://www.ng.ru/cis/2013-02-28/1_krym.html

Бої місцевого значення

Анна Даниленко, "Україна молода"

В Україні пройшла хвиля довиборів в облради — переважно на місця, що звільнилися у зв'язку з переходом деяких політиків та управлінців на роботу до ВР. Після напруженої боротьби за парламентські крісла і в областях відчувається виснаження ресурсу, млявість основних гравців, низька явка виборців. Політолог Володимир Фесенко радить не перебільшувати ці результати — адже вибори окремих депутатів на місцях не є індикатором суспільних настроїв. «Проміжні вибори засвідчують тільки те, що певні округи в регіонах контролюють ті політичні сили, які там домінують», — каже експерт.

Цікавинкою проміжних виборів Володимир Фесенко назвав появу ще однієї політичної династії, яка засвітилася на Вінниччині — вотчині бізнес-родини Порошенків. Місце депутата обласної ради звільнилося після «мажоритарника» Григорія Заболотного, який пройшов до парламенту по Бершадському округу. Минулої неділі там здобув перемогу 27-річний син Петра Порошенка Олексій. Ідучи як висуванець об'єднаної опозиції «Батьківщина», він набрав майже 70% голосів і заткнув за пояс місцевого «регіонала», голову Бершадської РДА Михайла Бурлаку. Порошенко Третій (адже є ще Порошенко-дід) працює в Києві заступником гендиректора ПАТ «Продовольча компанія «Поділля», що входить до складу батькового концерну «Укрпромінвест». Порошенко-середульший каже про політичну кар'єру сина: мовляв, той не має протекції, а все здобуває самотужки.

Тижнем раніше проміжні вибори пройшли на Волині у двох округах (№29 — Турійський район, №37 — місто Луцьк). Попри спробу викидання пачки бюлетенів до урни однією особою, на 37-му окрузі перемогу здобув «свободівець», голова фракції у Луцькій міськраді Святослав Боруцький. Він обіграв ставленика олігарха Коломойського Олександра Лазарка, якого висунув... «УДАР». А в Турійському районі упевнено переміг кандидат від Партії регіонів — керівник Волинської митниці Роман Микитюк. Із величезним відставанням друге місце посів висуванець «Фронту змін» Валерій Міщук.

На Харківщині при низькій явці виборців — менше 35% — в обох округах перемога без варіантів дісталася «регіоналам». Дергачівський район підтримав заступника голови облдержадміністрації Олега Анпілогова, Зміївський — радника голови ХОДА Михайла Мартинова.

На Одещині в Болградському і Фрунзівському районах місця обраних до ВР Антона Кіссе й Олександра Пресмана зайняли також «регіонали» — заступник «губернатора» Петро Хлицов і прес-секретарка Кіссе Марія Попова.

А от на Львівщині заплановані на 27 січня довибори досі не відбулися — в обласному бюджеті немає на це грошей. На сімох депутатів потрібно 7 млн. гривень. Наразі тервиборчком домовився з облдержадміністрацією, що в кошторис наступних довиборів закладуть гроші на погашення заборгованості із зарплати працівникам обласної та районних виборчих комісій. □ В опозиційній облраді категорично проти фінансування довиборів за рахунок грошей з обласного бюджету. Виборчий процес «завис» — кажуть, можливо, до квітня.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2232/180/79478/>

Інтернет-ЗМІ

Рада без ручки. Что мешает депутатам работать *Глазред.info*

ВР седьмого созыва становится похожа на чемодан без ручки: обеспечивать ее работу тяжело, а распустить — нецелесообразно.

Открытие второй парламентской сессии после разблокирования работы Верховной Рады и принятие заявления о евроинтеграции и поправок в Регламент конституционным большинством не гарантируют успешного продолжения. Оппозиция лишь взяла перерыв до следующей блокады. И, возможно, предлог для очередной осады трибуны будет прежним.

Стремление отечественных оппозиционеров внести посильный вклад в приближение Украины к стандартам ЕС в преддверии саммита в Брюсселе, безусловно, похвально. Дело не только в принятом заявлении, но и в задекларированной готовности добиться персонального голосования.

Как известно, мастерство украинских депутатов-"пианистов" оставило неизгладимые впечатления у их европейских коллег, имевших возможность наблюдать за действием в режиме реального времени. Правда, достигнутый после почти трехнедельной осады парламентской трибуны компромисс не решил проблемы, но позволил оппонентам сохранить лицо и прервать 30-дневный отсчет до возможного роспуска Верховной Рады.

Несмотря на длительный простой и стопку первоочередных законопроектов, в том числе по евроинтеграции, ни большинство, ни оппозиция не изъявили желания ковать железо, пока в парламенте снята блокада. Предложения провести внеочередные заседания к спикеру не поступили. Похоже, понесенные бюджетом убытки от безделья депутатов не так уж велики, как подсчитали регионалы, и срочной необходимости их компенсировать нет. Да и президент, ратующий за эффективную работу парламента, вполне мог бы оперативно подписать внесенные в Регламент правки, сопроводив настоятельной рекомендацией соратникам немедленно приступить к законотворчеству. Но этого не сделал. Что лишь подтверждает — жить по новым

правилам в зале под куполом пока не готовы. Причем как те, кто требовал включить сенсорную кнопку, так и другие – опытным путем установившие ее неэффективность.

Стабильно работающая Рада не выгодна оппозиции. Ей гораздо удобнее выкрикивать лозунги о необходимости соблюдать Конституцию, стоя у трибуны, чем в ежедневном режиме сдерживать напор большинства и постфактум искать оправдания своей неспособности помешать утверждению нужных власти законов. В сложившихся условиях только перманентное продуцирование парламентского кризиса дает меньшинству возможность заявлять о себе.

Да и проблемы с обеспечением персонального участия бойцов в законотворческом штурме у оппозиционеров тоже есть, а с активизацией действий "собираателей" депутатских душ в большинство они лишь возрастут. Не имеющие достаточного запаса голосов для принятия решений регионалы вынуждены будут вербовать "новобранцев" с удвоенным усердием.

К вопросу персонального голосования в зале под куполом вернутся еще не раз. Внесенные в Регламент изменения его не гарантируют, да и механизм разоблачения "фокусников" не выписан. Публичные дебаты по поводу ужесточения дисциплины в здании на Грушевского рискуют стать ключевой темой, от бурного обсуждения которой лишь изредка будут отвлекаться на законотворчество. Как показали переговоры, инициатив у оппозиции на этот счет хоть отбавляй – от голосования руками до разработки системы, идентифицирующей депутатов по биометрическим показателям.

Да и регионалы уже включились в игру, предлагая узаконить наказание не только за голосование карточкой соседа, но и за блокирование трибуны. А для пушей убедительности в серьезности намерений и доведения ситуации до абсурда предлагают прогульщиков лишать мандатов через суд. Не исключено, что таких в лагере оппозиционеров может оказаться куда больше, чем в рядах большинства. Ведь не все оппозиционеры спрашивают разрешения у спикера для поездок за рубеж, и далеко не все дисциплинированные его получают. Например, на молитвенный завтрак к Обаме Владимир Рыбак коллег официально не отпустил.

Работающий с перерывами на блокирование парламент вполне устраивает и Банковую. Виктор Янукович - не первый, да и не последний Президент, пытающийся нарастить собственную популярность за счет не отличающихся высокой работоспособностью народных слуг. Все необходимые власти законы вполне можно принимать раз в месяц, после того, как оппозиционеры покинут площадку у трибуны, опасаясь последствий очередного 30-дневного безделья. Ну а свои резонансные инициативы глава государства вправе выносить на всенародный референдум.

Верховная Рада седьмого созыва становится похожа на чемодан без ручки: обеспечивать ее работоспособность тяжело, поскольку оппоненты не заинтересованы в диалоге и сотрудничестве, а распустить – нецелесообразно, дорого и практически нереально. Виктору Ющенко подобное удалось лишь с третьего указа, да и то при помощи 150 добровольцев. В нынешнем парламенте вряд ли найдется столько камикадзе, но желающих об этом поговорить – более чем достаточно.

Не исключено, что тема возможного роспуска парламента седьмого созыва будет обсуждаться в политикуме гораздо чаще, чем регулярно курсирующие слухи о перестановках в здании через дорогу.

<http://glavred.info/politika/rada-bez-ruchki-cto-meshaet-deputatam-rabotat-244296.html>

Руслан Крамаренко: «С таким бюджетом Киев доживет до августа»

Главком

Привести город в порядок и выиграть выборы. Такая задача-минимум стоит сегодня перед командой столичного градоначальника Александра Попова. Сам Александр Павлович на публике заверяет, что верит в успех и первой, и второй затее. Но и он, и члены его команды признают: есть два момента, которые играют против них.

Первый – время. Оно упущено. Пик рейтинга Попова пришелся на прошлое лето. В июне Киев принимал яркий футбольный праздник, город украсили новые автобусы, троллейбусы, трамваи. Метро приросло новыми станциями. Ремонтировались дороги, вырос новенький стадион. Но выборы так и не были назначены.

Второй фактор – деньги. Они неожиданно кончились. Новый бюджет города слишком куцый, чтобы обновлять столицу в прежних темпах. Город нуждается в нескольких миллиардах лишь только для того, чтобы привести себя в порядок после изнурительной зимы.

Тем временем центральная власть, кажется, совсем разуверилась в том, что может покорить Киев. Неблагодарные жители столицы уже сказали свое «большое спасибо» на осенних парламентских выборах. Во всех мажоритарных округах победили оппозиционеры.

С тех пор рейтинг правящей Партии регионов в столице и не думал расти. А вот ее выдвиженец Попов, по данным социологических исследований, заказанных даже некоторыми из оппозиционеров, действительно еще не потерял шанс стать мэром. Если в конце-концов будет принято решение проводить выборы и Партия регионов не передумает ставить на Александра Павловича, то правительству придется раскошелиться и пересмотреть столичную смету. Без этого никак.

Сколько еще нужно «накинуть» Киеву, чтобы горожане остались довольны и оценили Попова по заслугам, точно знает его заместитель по экономике и финансам Руслан Крамаренко. 34-летний чиновник управляет с самым крупным местным бюджетом в Украине. В его приемной вместе топчутся боссы коммунальных компаний, депутаты Киевсовета и даже Верховной Рады. Все лоббируют свои проекты и просят денег. Крамаренко утверждает лишнего пока нет, но искренне верит, что ситуация изменится уже в апреле.

С какими потугами принимался столичный бюджет, видела вся страна. Баталши докатились даже до вашего кабинета. В интернете есть видео вашей перепалки с депутатом от «Свободы» Игорем Мирошниченко. Он решил поискать в ваших рабочих апартаментах секретаря Киевсовета Галину Герезу, ну, а вы встретили гостя нерадушно, действительно не знали, что он депутат?

Действительно, не знал.

Вашей аполитичности можно искреннее позавидовать. Хотя в нынешней ситуации предвыборной неопределенности с разными депутатами нужно дружить, в том числе и со «Свободы». Массовые «экскурсии» парламентариев в Киевсовет – это свидетельство того, что столичные выборы уже идут?

В этом году здесь побывало уже 35-40 народных депутатов. И это уже в принципе неплохая фракция. Были и свободовцы, были и ударовцы, и бютовцы, были депутаты из Партии регионов и так далее. Оно, конечно, хорошо приходит в горсовет пиариться, когда не работает Верховная Рада...

Половина из тех, кто приходит сюда, - члены бюджетного комитета Верховной Рады и они могли бы поддержать наш законопроект, об изъятиях из бюджета. Лучше нам помогать именно там, в Верховном Совете.

Вместо этого идет некое шоу «Мы боремся за Киев! Мы боремся за киевлян!». Ребята, ну два года лежит законопроект про сохранение в киевском бюджете 100% налога на доходы физлиц. Вот соберитесь все и поднимите этот вопрос и все вместе проголосуйте. И это будет лучшее, что вы можете сделать для киевлян. А ломать двери, которые устанавливались за деньги налогоплательщиков, и за их же деньги будут ремонтироваться – это шоу для телекамер.

А теперь объясните, как так получилось, что практически один и тот же бюджет команда Попова в конце прошлого года критиковала, а уже в феврале лоббировала его принятие. Напомню, в декабре Киевсовет принял к рассмотрению смету с доходами 18,1 млрд. грн и расходами 17,7 млрд. И тогда глава столичной администрации возмущался, что с такими цифрами Киеву не прожить. А в феврале Киевсовет принял практически тот же бюджет (доходы 18,5 миллиарда, расходы – 18,2). Почему у столичной власти поменялось мнение?

Во-первых, наша позиция не поменялась: мы же не говорили, что принимать этот бюджет надо потому, что он очень хорош. Но за это время нам удалось многого достичь. На нас обратили внимание Кабинет министров, Минфин. И мы теперь готовим изменения государственного бюджета. Но первично было то, что нам надо платить зарплату, надбавки и все остальное.

В декабре вы говорили, что лучше жить по 1/12 прошлогоднего бюджета, чем с таким новым.

Если посмотреть на 2012 год, то заработная плата на его начало была 972 гривны, а на конец - 1240 гривен, плюс надбавки. Если мы говорим об 1/12 зарплаты в 2013 году, то мы бы платили людям где-то на среднем уровне, то есть меньше, чем в конце года.

Поэтому, приняв бюджет, включив туда надбавки, бюджетники, стали получать то, что им полагается. Это первое.

Второе – без бюджета не могли финансироваться капитальные ремонты и строительство. Те же дороги ремонтировать было бы невозможно. Сейчас мы разблокировали финансирование капитальных вложений. А дальше нам никто не мешает заниматься изменениями бюджета.

Чего вы ожидаете от переговоров с Минфином. Что планируете выбить?

Есть два момента. Момент первый – системный, о котором я только что упомянул. 100% налога на доходы физлиц должно оставаться в городском бюджете и то, что подлежит изъятию из бюджета, должно оставаться на развитие функций развития столицы. То есть цена вопроса, в прошлом году была 7,5 млрд., в этом - 8,2.

Теперь то, что нам необходимо в этом году – это около 4,2 млрд. грн. на капитальные вложения. Это строительство школ, садилов, дорог, метро, Подольско-Воскресенского моста. Всего понятных объектов, которые крайне необходимы в этом году, у нас на 5,15 млрд. грн.

Теперь относительно общего фонда бюджета – это заработная плата, надбавки, социальные выплаты, обслуживание процентов, туда входит и текущее содержание и ремонт. Это финансирование коммунальных предприятий «Киевзеленстрой», «Киевблагоустройство», «Киевавтодор», «Плесо», которые наводят порядок в городе. Там не хватает 3,5 миллиарда гривен для того, чтобы привести в нормальный вид город после зимы и в надлежащем виде содержать его: заниматься парками, скверами, газонами, ремонтами дорог, разметку наносить. Понятно, что всю сумму нам не дадут, но есть минимальные цифры, которые крайне необходимы.

И сколько этот минимум составляет?

Желаемая потребность – 3,5 млрд, а критичный минимум - 2,5 млрд. Так же в принципе и по капитальным вложениям: я сказал про 4 миллиарда, но можно получить и миллиард, но тогда не будет строиться метро, или Подольско-Воскресенский мост.

Вам не кажется, что ситуация с вот таким бюджетом Киева показала, что правительство «плюнуло» на столицу? Может, это обида партии власти на плохие результаты выборов в Киеве? Ведь ясно, что с таким бюджетом шансов победить на мэрских выборах у ставленника власти нет? Столичные бюджетники еще в конце прошлого года жаловались на задержки с зарплатой, а рейтинга это никак не добавляет.

Платили мы и в декабре, и за январь заплатили. Я бы сказал, что лично министр финансов наоборот нам помогает, если б не он, то была бы и задолженность по зарплате, и все остальное. Но, вопрос действительно есть, у нас сейчас работает совместная комиссия.

До предполагаемых выборов осталось три месяца. Думаете, можно будет что-то успеть исправить?

На самом деле, это зернышко, оно-то заложено было гораздо раньше, когда у города Киева забрали 50% налога на доходы физлиц, забрали и показали «вот видите, мы забрали 50% НДФЛ, а видите, сколько мы вам денег дали в виде субвенций, дотаций и всего остального». А в этом году нет ни субвенций, ни дотаций, ни денег. Ну, вот сейчас надеемся, что получим 7,5 миллиардов.

Когда планируете получить эти деньги?

Согласно бюджетному кодексу, изменения в государственный бюджет можно вносить по результатам первого квартала.

Депутат-регионал Владислав Лукьянов, который в прошлом созыве парламента работал в бюджетном комитете, сказал, что если Киеву и добавят денег, то случится это не раньше мая. С учетом того, что выборы как раз намечаются на начало лета, выходит, что времени на раскрутку не останется.

Это уже такой политический вопрос. Во-первых, нет еще даты выборов. Во-вторых, в принципе каждый из кандидатов в мэры должен понимать, что первым вопросом после его избрания будет финансовый: где взять деньги для Киева на второе полугодие.

То есть вы подозреваете, что дело пахнет керосином?

Я не подозреваю! Эта проблема станет, если не будет денег. Мы об этом говорили и депутатам, написали обращение в Кабинет Министров и Верховный Совет. Если денег не будет выделено, то бюджет города Киева в нынешнем виде распланирован на 8-9 месяцев. Эти 9 месяцев мы будем платить надбавки, социальные выплаты, все это будем делать. Но в сегодняшнем варианте мы это сможем делать до августа. Дальше их платить нечем! Если нам добавят деньги, а я уверен, что нам их добавят, то в принципе ситуация будет стабильная.

Кроме, как просить милости у правительства, городская власть не намерена как-то помочь себе сама? Недавно вы упомянули, что можно увеличить поступления от платы за землю. Как?

Смотрите, в городе Киеве, по разным данным, 83-84 тысяч гектаров земли. Из этих 83 тысяч, земельные отношения оформлены с 18%. Налоговая говорит - 25%. Я не очень согласен с налоговой, потому что эти 7% разницы - это земли, закрепленные за коммунальными предприятиями, но все равно они не оформлены надлежащим образом. Они закреплены решением сессии, но акта на землю, как такового нет.

Те, у кого земля в аренде (и коммерческие, и государственные организации) платят от 3 до 12% от оценочной стоимости земли.

Те, у кого участки в собственности, платят 1% земельного налога. Дальше есть бюджетные организации, которые платят тоже 1%. Но у нас с вами еще есть 82% земли, у пользователей которой нет никаких договоров, и они все платят 1%.

Даже если взять, что у нас условно 20-25% - это зеленые насаждения, парки, скверы, вода, за которую мы не будем получать никакие деньги, все равно мы с вами получаем от 40 до 50% земли, поступления за которую может увеличиться в 3-12 раз. Вот это и есть базовый резерв.

По вашим расчетам, это сколько в гривнах?

Окончательно сумму можно будет назвать, когда будут заключены все договора. Но, по разным подсчетам, это от 2 до 6 миллиардов гривен в год. Чтобы их получить, надо оформить всю землю.

Как это сделать на практике?

Думаю, в марте месяце мы предложим Киевсовету и общественности механизм единого окна. В одиннадцати разрешительных центрах можно будет получать всю документацию. Так мы начнем большую кампанию по оформлению всех земельных отношений.

Уверены, что все так просто сдвинется с места? В любом земельном вопросе всегда есть место коррупции.

Есть проблемы и с коррупцией: и здесь в администрации, и в районах. Есть также проблемы с нежеланием пользователей оформлять землю. Но уже есть и понимание, что можно получать в 3-12 раз больше чем сейчас.

Кроме земли, какие еще есть скрытые ресурсы в столице?

Еще один достаточно весомый момент. В городе есть 10 тысяч многоквартирных домов. Так вот в них зарегистрировано больше 100 тысяч юридических лиц, а по факту за коммунальные услуги, за аренду жилых помещений и так далее платят всего тысяча юрлиц.

Мы с вами прекрасно знаем дома, в которых первые этажи и подвальные помещения – это офисы, парикмахерские, бани, химчистки. Там - все, что угодно. В центре города есть целые жилые дома, которые реально являются офисными центрами: практически 100% квартир там используются юрлицами. Так вот они должны платить за воду, за тепло, за электроэнергию, за землю по другим расценкам.

Сколько от этого теряет город?

Налоговая говорит, что это 600 миллионов в год, но я думаю, что эта цифра больше. Есть у нас еще скрытые частные гостиницы, есть квартиры, которые сдаются в аренду и так далее. Все знают, что в Киеве прописано 2,8 млн. человек, а проживает – минимум 4 млн. Где же эти 1,2 млн. живут?

Когда дело касается простых граждан, в квартирах которых, например, нет счетчиков, и никто не прописан, то столичные ЖЕКи быстро находят управу. Без лишних вопросов вписывают в квитанции жильцов и насчитывают ту плату, которую они считают нужной. Почему же с юрлицами такая заминка? Очевидно, что ЖЭКи сами покрывают таких выгодных клиентов.

Ну, наверное, такая ситуация кого-то устраивает.

Где еще в столице «спрятаны» деньги?

Есть вопрос, например, с теми же парковками, стоянками. В городе около 100 тысяч паркомест на стоянках, из них только порядка 20 тысяч платят парковочный сбор 3 гривны за машино-место в сутки. Эти деньги поступают в городской бюджет. А 80 тысяч парковочный сбор не платят. Эти места заняты, там стоят машины. Тут вопрос тоже в коррупции, но уже районного уровня. Есть предписания, обращения, поручения городской прокуратуры, милиции, но вопрос не решается. Вторая проблема – у нас нет штрафов за неуплату парковки. А они бы дали возможность собирать еще в несколько раз больше денег.

Во сколько вы оцениваете размер теневой экономики в Киеве? Ситуация в столице отличается от того, что происходит в целом по стране (по разным оценкам, теневая экономика в Украине составляет 40-50%)?

Думаю, что в Киеве такие же показатели. Хотя все называют какие-то абстрактные цифры, посчитать точно это невозможно.

Есть опыт Москвы. Там муниципалитет выдает патенты даже репетиторам и домработницам.

В Москве и регистрация более жесткая, исходя из этого и численность, и принципы формирования бюджета несколько иные.

По вашим данным, какая реальная средняя зарплата в Киеве?

Это, наверное, больше вопрос к налоговой. Я так понимаю, что средняя зарплата в столице, наверное, в районе 7-8 тысяч. Официально она – 4700.

Как обстоят дела с привлечением инвестиций в город? И что конкретно сейчас вы предлагаете инвесторам?

По инвестиционным конкурсам, которые мы провели в 2012 году, мы должны получить больше 150 миллионов гривен. Сейчас у нас на повестке дня планов больше, чем на 200 миллионов. Мы проводим конкурс по колесу обозрения возле арки «Дружбы Народов». Также мы объявили конкурс по единому электронному билету, ориентировочный объем инвестиций тут - около 15 миллионов долларов. На Почтовой Площади объявлен конкурс по созданию помещений общего пользования.

Кроме бюджета, Киевсовет в феврале также утвердил программу социально-экономического развития города. Чего конкретно ждать киевлянам по итогам ее выполнения?

Есть четыре жилых дома, которые много лет строились, в этом году мы их введем в эксплуатацию. Там почти 900 семей получают квартиры. Продолжается строительство метро, будет введена станция «Теремки», строим Подольско-Воскресенский мост, Почтовую площадь. Будет отремонтировано и введено в эксплуатацию 20 новых садиков в городе.

В Киеве даже бюджет и программа развития на один год принимаются с боем. В той же Москве на повестке дня план развития города до 2025 года.

Такая стратегия и у нас есть. Там у нас девять инициатив. Теперь мы ждем результатов разработки генплана, он покажет конкретно развитие города уже на самой карте.

Каким вы видите Киев через 15-20 лет? Что должно поменяться, чтобы мы приблизились к стандартам европейской столицы?

Вопрос хороший. Учитывая возраст города Киева и его историю, прежде всего, должна учитываться его историческая ценность, важность. Второй вопрос – в Киеве должен появиться детальный план развития каждого района.

Места в городе достаточно для того, чтобы и историческую ценность сохранить, и современные микрорайоны строить?

Я считаю, что город Киев, со своим бюджетом, не в состоянии присоединять к себе новые территории. Новое строительство должно проводиться за счет замены старых микрорайонов. Да, есть районы, которые имеют историческую ценность, их надо реконструировать. А есть хрущевки, на месте которых и надо возводить новые здания. Ответственность за это на себя должен брать именно город. Ведь, построив новые микрорайоны на новых территориях, мы проводим туда инженерные сети, электрические сети, транспортные сети. В то же время ремонтировать и менять старые-то денег не хватает, бюджет-то один.

Почему программа сноса хрущовок, о которой говорится уже не первый год, до сих пор не сдвинулась с места?

На самом деле и Киев, и страна находятся в постоянном процессе выборов. Я думаю, Александр Павлович Попов этот процесс возглавит после выборов. Должен быть мэр, которому доверяют горожане, который может взять на себя ответственность и сказать: «Господа, если вы меня выбрали, я вам гарантирую, что через два года на месте вашего микрорайона появится новый, в котором вы будете жить». И это не будет опять выглядеть так: провели конкурс, и между старыми домами, где была детская площадка, соорудили высотку. При этом никого из жителей старых домов в новый дом не переселили, в высотку въехали совсем другие люди. Должна быть комплексная схема.

Город должен нести ответственность перед жителями, никаких инвесторов в этих проектах не должно быть. Город может нанять подрядчика, который выполнит все работы.

Вы жалуетсяе на то, что в Киеве реально проживает не 2,8 миллионов прописанных жителей, а значительно больше...

Я не жалуясь, я констатирую факт. Наш бюджет, не смотря на то, что институт прописки отменен, формируется исходя из количества зарегистрированных жителей. То есть из этого числа рассчитывается финансирование бесплатной медицины, образования. Но мы с вами уже понимаем, что людей, которые по факту прописаны и по факту проживают, на 50% больше. Прописано 2,8 млн, проживают 4,1 или 4,2.

Это объективный процесс, когда столица всасывает народ: здесь больше возможностей, лучше качество жизни. Скажите, Киеву вообще нужны мигранты?

Я как раз по этому поводу пишу докторскую диссертацию. Понятно, что уровень заработной платы в любом областном центре, ниже, чем сейчас в Киеве. Здесь врачи начали получать сейчас до шести тысяч гривен. В регионах они получают две. Но здесь и стоимость жизни дороже.

Столичный стандарт жизни всегда дороже. Тем не менее, зажиточных киевлян он уже давно не устраивает. Многие предпочитают жить за городом. Причин этому несколько. Новая жилая застройка в Киеве это преимущественно громадные высотки. При этом у застройщиков поворачивается язык называть ее элитной. Еще одна проблема - пробки и улицы, забитые машинами. Не думала ли городская власть вводить, например, плату за машины для жителей столицы?

Вопросы по высоткам - это больше к главному архитектору... По поводу машин, давайте для начала жителей столицы научим платить хотя бы за стоянки и парковки. Второе – для того, чтобы вводить плату, необходимо предложить альтернативу. Значит, нужно где-то сделать бесплатные отстои для автомобилей. Если повышать плату на парковки, значит, наверное, они должны быть уже не на улицах, а в понятных паркингах.

Сейчас чиновники очень любят хвастаться результатами административной реформы: сколько уволили, сократили, оптимизировали. Но параллельно с административной реформой, президент, затевал и борьбу с коррупцией. В Киеве проводится много тендеров и почва для злоупотреблений у чиновников есть. Но никаких громких расследований нет. Неужели в Киеве все так честно?

У меня в подчинении есть подразделение, которое раньше было Главным управлением внутреннего контроля и аудита. По их отчетам, картина не очень радужная. Мы на самом деле так же заявляем, предупреждаем. Была история с продуктами питания, с питанием в тех же больницах, в школах. Возбужден ряд дел по нашей инициативе. Были также и хищения на строительстве. В принципе, как бы, идет нормальный процесс – кого-то увольняют, по кому-то возбуждают уголовные дела, кого-то предупреждают.

Что сейчас происходит с Гостиным Двором? После Андреевского спуска этот объект стал еще одним знаковым местом борьбы защитников Киева и застройщиков. Как вы можете прокомментировать ситуацию?

Я не курирую этот вопрос, но моя позиция по Гостиному Двору как киевлянина такова. Я понимаю, если бы это был какой-то музей, памятка, которую хотели бы разрушить, и построить на этом месте свечку. Но сейчас, насколько знаю, там хотят все лишь реконструировать.

Что такое сейчас Гостиный Двор? Это офисы, торговые помещения, там есть рестораны, бары. Что там хотят построить? С тем же внешним видом построить рестораны, офисы, бары.

Такой Гостиный Двор, как сегодня, мне явно не нравится (показывает на планшете фотографию того, как сейчас выглядит объект). А вот такой (демонстрирует проект реконструированного объекта) Гостиный Двор был бы явно лучше, я бы там с удовольствием погулял.

А как вам идея Киево-Могилянской академии, которая предложила отдать ей Гостиный двор, расположенный по соседству?

Мы же живем в правовом государстве. У объекта есть собственники. Можно ли вот так ставить вопрос: просто отдайте нам... Собственник этого объекта – компания «Укрреставрация», известное, крупное акционерное общество. Если мне память не изменяет, этому предприятию больше 70 лет. А тут вдруг возникает тема «давайте заберем»...

Лицо города – это не только улицы и дома, это еще и транспорт. За последний год подвижной состав коммунального транспорта существенно обновился. В первую очередь благодаря подготовке к Евро-2012. Скажите, этот процесс будет продолжаться и дальше, или будем ждать очередного чемпионата?

Как раз сейчас на Киевсовет выносятся вопросы о 285 млн. грн кредита «Киевпастрансу» для обновления парка троллейбусов. Это еще 77 новых машин.

Как раз троллейбусы в Киеве сейчас выглядят более-менее прилично в отличие, например, от трамваев.

Мы понимаем, что необходимо модернизировать и трамвай, и вагоны метро. Но, наверное, вот эта закупка, пока будет последней до разработки новой схемы движения общественного транспорта.

Чем вызвана необходимость в новой схеме?

Нам необходимо убирать дублирование. У нас по одной улице проходит 5-6 маршрутов, которые между собой конкурируют. Мы параллельно двигаем два процесса: первый – это внедрение единого билета, пока только на коммунальном транспорте; и второе – это новая

схема движения общественного транспорта. Когда будет единый билет, мы в итоге перейдем на расчеты в машинокилометрах, как с коммунальным транспортом, так и с частным.

По сути, задача перевозчиков, в том числе и частных, ездить из пункта «А» в пункт «Б» по расписанию, а задача города – контролировать этот процесс. Город должен продавать билеты, и город должен убрать эту конкуренцию. На самом деле городской транспорт – это социальная функция. Но это сложная история, я вам могу про нее потом отдельно рассказать.

Кто делает эту схему? Перед Евро во Львове такую задачу решала иностранная консалтинговая фирма...

Мы тоже над этим сейчас работаем. Таких компаний около пяти во всем мире. Мы уже общались с «Пероном», на днях к нам прилетят представители канадской VTG. Это две самых крупных компании. Проведем конкурс, думаю, они будут участвовать. Именно это компании разрабатывали транспортную схему не меньше, чем для 120 столиц мира.

Позвольте еще один вопрос вдогонку по поводу закупок транспорта. Вот в прошлом году активно закупались автобусы и троллейбусы. Среди них были и ЛАЗы, и «Богданы» и белорусские МАЗы. Не рациональней ли было сделать ставку на какую-то одну марку, чтобы и ремонт и обслуживание унифицировать? В европейских столицах городской транспорт, если можно так сказать, на одно лицо. Условно говоря, в Берлине горожан обслуживают стандартные автобусы Mercedes, они формируют лицо города.

Есть тендерное законодательство и есть конкурсные предложения. Вот весь ответ на ваш вопрос. Да, и почему сейчас мы приостанавливаем закупки транспорта? Потому что в Берлине есть транспортная схема, у них 50% там условно коммунального транспорта, а остальные 50% - это частные компании. Частникам сказали: уважаемые, у вас должно быть две тысячи автобусов, они должны быть новые, с такими-то характеристиками и вы пятнадцать лет будете ездить, и получать такую-то сумму денег в год от города. И они обеспечивают перевозки. Это комплексный подход. Мы же с вами пережили времена, когда ездили «Газели», «Форды», «Мерседесы», все что угодно ездило. Сейчас в Киеве ситуация потихоньку налаживается.

Можно сказать, что после того, как будет разработана новая схема движения транспорта, в истории киевских маршруток будет поставлена точка?

Я бы так не сказал. Вся эта большая программа, она оптимизирует перевозки в городе, но она не поставит точку в истории с маршрутками. Ну и еще, что вы понимаете под «маршрутками»?

Сегодня в Киеве – это небольшие желтые автобусы типа «Богдан».

Желтые «Богданы» имеют право на жизнь. Давайте возьмем проспект Победы или проспект Бажана. Это магистральные ветки, по которым также идет линия метро. Здесь в часы пик должны ходить большие спаренные автобусы-троллейбусы. А теперь вопрос, какими должны быть троллейбусы с 22 до 24 часов? Спаренные они-то не нужны в это время. Наверное, это могут быть «Богданы».

Кроме того, есть большая улица, по которой идет огромный трафик. Но от нее идут ответвления, на которых также спаренные троллейбусы уже не нужны, потому что трафик там намного меньше. Наверное, тут также могут использоваться такие «Богданы». А какой ночью должен ездить, вообще непонятно. Вот это уже сам рынок решит.

Например, в Тбилиси, там ездят «Форды» 20-местные. Новые, с кондиционерами, желтого цвета. Очень красиво выглядит. Компания выиграла тендер на 15 лет.

Та же ситуация и с метро. На зеленой ветке 3-4 года назад появились симпатичные Крюковские поезда. Но в 2011-2012 гг. на синюю ветку уже покупали российские составы, которые по своему виду мало чем отличаются от тех, которые начали ездить в киевском метро 50 лет назад.

Ответ тот же. Это все тендер.

Но сейчас, например, мы с Крюковским заводом защитили проект по модернизации 96 вагонов метрополитена. Будем ставить энергосберегающий двигатель, он экономит 40%

электроэнергии, продлим срок работы вагонов еще на 15 лет. Контракт подписан на 980 млн. грн, 300 млн. предоплаты уже заплатили.

Вопрос по тарифам. Ваше заявление о том, что реальная стоимость проезда в метро составляет 3 гривны 20 копеек, наделало много шума.

Это спекуляции. Давайте разберемся, что такое 3,20? Плата на холодную воду в Киеве также 3,60 за 1 метр кубический. Но реальный тариф 6 гривен 10 копеек. То есть уровень возмещения тарифа в городе Киеве 53% от тарифа.

Что я говорил по метро? Тариф на метро должен быть 3.20, а плата – 2 гривны. Водоканал, «Киевэнерго», «Киевгаз», «Киевпастранс», метрополитен – они все получают разницу тарифа. Поэтому, это не плата за проезд увеличивается, это тариф растет.

В Лондоне метро стоит 1 фунт 80 центов, и там тоже выделяются сотни миллионов дотаций на подземку. В некоторых странах вообще пришли к бесплатному городскому проезду, который полностью финансируется из бюджета.

И все же, власть планирует повышать плату за проезд в коммунальном транспорте?

Нет! Мы везде об этом говорим! В 2013 году повышения платы за проезд в городском коммунальном транспорте не планируется.

Кстати, вот в Таллинне горсовет выделил 12 миллионов евро или 2,5% от общего объема бюджета и сделал полностью бесплатным проезд в общественном транспорте. Так они борются с пробками.

Да и я на самом деле считаю, что нам проще «Киевпастранс» бесплатным сделать. Смотрите, они показывают выручку ежемесячно 20 миллионов, 43 миллиона я им плачу из бюджета... Так у меня вопрос: ну, плачу я 43, плюс плачу за ремонт и все остальное, итого под 70 млн. из бюджета. Ну, было 70, а станет 90. И все – «Киевпастранс» поехал бесплатно.

Так в чем задержка?

Вопрос – что делать с частниками, у которых около 3 тысяч «Богданов» и всего остального? Что будет ними, если вот это все начнет ездить бесплатно? Они уйдут с города, и город не сможет обеспечить перевозки. Поэтому надо начинать с транспортной схемы и билетов. Опять же, в Киеве порядка 30-40% приезжих, которым можно будет сказать: ребята, проезд - 5 гривен. Я уже когда-то в интервью упомянул о «миграции». Киевляне, может, меня и полюбили, но вся остальная Украина в этот момент возненавидела. Но, как я уже раньше говорил, мы из городского бюджета дотируем проезд. Так почему тогда не сделать его дешевле для киевских налогоплательщиков и дороже для туристов, как делает большинство европейских столиц...

<http://glavcom.ua/articles/10145.html>

Блоги

Сергій Міщенко: «Окупанти» мистецтва кореспондент.net

Звичним явищем стало «любити» мистецтво за державний рахунок. Високі чиновники, користуючись своїм положенням, беруть картини та інші твори мистецтва з музейних фондів, розвішують їх у своїх кабінетах, кімнатах відпочинку, в коридорах, якими вони йдуть на свої робочі місця. Однак найбільш ганебним є те, що коли вони покидають свої насиджені місця, разом з ними зникають цінні твори мистецтва. А якщо не зникають, то до музеїв повертаються їхні копії...

Не варто говорити про моральний бік справи. Чиновник не здатен зрозуміти, що красти – це погано. Тому їх потрібно весь час бити по руках, а краще давати по голові – злодюга повинен нести заслужене покарання за здійснені ним крадіжки.

Для мене щонайменше дивно звучать заяви високопосадовців про те, що запозичення витворів мистецтва з музейних фондів будуть сприяти їх популяризації. У ці оправдання можна було б повірити, якби вони виставлялись в залах офіційних прийомів. Так ні! Картини вивішуються в коридорах, приймальнях, кабінетах, кімнатах відпочинку високих чиновників. А це зовсім не ті місця, куди відвідувачі, чи навіть звичайні люди приходять, щоб насолоджуватись витворами мистецтва.

Зрештою популяризувати витвори мистецтва у державних установах це те ж саме, що забивати цвяхи ювелірними прикрасами Фаберже. Так навіть окупанти себе не вели. Я проти такої «популяризації».

Це ганебне явище, на жаль, набирає розмаху, а твори мистецтва безслідно «розчиняються» у коридорах і кабінетах державних установ, а потім, диво - дивне: після цього у нас з'являється черговий «знавець» і «поціновувач» антикваріату та витворів українських (і не лише) митців...

До речі, я не пригадую жодного випадку, коли б вітчизняні шанувальники мистецтва, які володіють приватними колекціями, виставляли експонати своїх колекцій у коридорах та кабінетах Кабінету Міністрів, Адміністрації президента, чи у Верховній Раді. Очевидно бояться, що поцуплять новітні окупанти....

Самі ж працівників музеїв визнають: відмовити високопосадовцям страшно. Потім музей можуть позбавити фінансування, або ж його керівництво може піддатися тиску і банальному шантажу.

В результаті, до цього часу так і не вирішилися два резонансні скандали останніх років, коли у 2010 році з Київської міської державної адміністрації пропали 4 картини Сергія Шишко. До речі середня вартість однієї картини цього художника становить біля 50 тисяч доларів США. Полотно ще одного відомого українського митця Миколи Глуценка, які музей передав Кабміну, ніби-то виявились копіями...

На моє глибоке переконання, за такі дії чиновники повинні нести відповідальність, можливо навіть кримінальну.

Тому мною був зареєстрований у Верховній Раді законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо заборони передачі музейних предметів, музейних колекцій, музейних зібрань та предметів музейного значення державної та комунальної форм власності» (реєстраційний номер 2347).

Мій законопроект передбачає заборону передачі в індивідуальне користування чи для інтер'єрного оздоблення приміщень органів влади, музейних предметів, музейних колекцій, музейних зібрань та предметів музейного значення державної та комунальної форм власності. Крім того, законопроектом передбачене підвищення адміністративної відповідальності за порушення порядку передачі предметів культурної спадщини з місць їх постійного зберігання. Штраф за такі дії повинен сягати від трьох до п'яти тисяч гривень.

І останнє, що остаточно мене переконує в нагальній потребі такого закону в Україні – це широка підтримка працівників вітчизняних музеїв. Залишається лише сподіватися, що наша національна спадщина турбує не лише мене одного і парламент підтримає цей законопроект.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/vladiborgmsg/a100008>

Олег Ляшко: «Що подавалося до царського столу? Хай би їх вдавило!..»
корреспондент.net

Сьогодні під час трансляції розширеного засідання Кабміну камери випадково зафіксували накриті столи, які ломляться від делікатесів. І це в той час, коли мільйони громадян живуть за межею бідності - це банкет під час чуми. Хай би їх вдавило!

Багато людей не знають, як завтра годувати своїх дітей, а чинуші жирують. Цікаво, чим же давлються ці держиморди. Тож я направив звернення до Міністра Кабінету міністрів Олени

Лукаш з вимогою пояснити ситуацію: які страви та напої подавали і найголовніше - скільки бюджетних грошей на це витратили? Люди мають право знати правду про владу.

Текст звернення:

Шановна Олено Леонідівно!

За даними засобів масової інформації, після розширеного засідання Кабінету Міністрів України, яке відбулося 27 лютого 2013 року за участю Президента України Януковича В.Ф., для присутніх на засіданні високопосадовців країни було накрито три столи з метою проведення фуршету.

Судячи із зображення, випадково зафіксованого журналістами, присутніми у прес-центрі Кабінету Міністрів України, помпезність неофіційного заходу, кількість та різноманітність страв на столах дуже різке око на тлі тяжкої економічної ситуації в країні (за даними Держкомстату, падіння обсягів виробництва у січні 2013 року склало 11,4% порівняно з груднем 2012 року) та тотального зниження рівня життя переважної більшості громадян України.

Зважаючи на вищевикладене, керуючись ст. ст. 16, 17 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу Вас надати інформацію про те, яку суму було витрачено на проведення вказаного фуршету, за рахунок яких джерел здійснено фінансування цього заходу. Також прошу повідомити перелік страв і напоїв, які подавалися на фуршеті.

Про результати розгляду цього депутатського звернення прошу повідомити мене в установленій законом строк.

З повагою,

Народний депутат України

О. В. Ляшко

P.S. З нетерпінням чекаю на відповідь. Як і мільйони людей

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/liashkooleh2/a100007>

Телебачення і радіомовлення

Європарламентарі просять помилувати Юрія Луценка

ICTV, Факти

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Європарламентарі просять помилувати Юрія Луценка. З таким проханням до Президента Віктора Януковича звернулись спеціальні представники європейського законодавчого органу Олександр Квасневський і Пет Кокс, які спостерігають за судовими процесами українських опозиціонерів. Вони наголошують, що половину терміну з 4 років вироку за зловживання службовим становищем Луценко вже відбув. І оскільки його провина не надто серйозна, то экс-міністра можна було б звільнити.

Олександр КВАСНЄВСЬКИЙ, член наглядової місії Європейського парламенту: "Він уже відсидів половину свого терміну. Його стан здоров'я поганий, його прооперували, але потрібна ще одна операція. І взагалі, кожен день, котрий Луценко проводить за ґратами, – це погано для іміджу України та її влади".

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Натомість сам Юрій Луценко вкотре наголосив, що не проситиме помилування. Каже: йому немає в чому каятися, адже його вирок – це політична розправа. Таке опозиціонер написав у своєму блозі. Також Квасневський повідомив, що рішення Європейського суду з прав людини щодо скарги Юлії Тимошенко може бути вже в березні. А ув'язнена сьогодні попросила європарламентарів, щоб вони допомогли їй таки дістатися до Києва на суд у справі про вбивство Євгена Щербаня.

Розширене засідання уряду видалось гострим та конфліктним

Інна ШЕВЧЕНКО, ведуча: Розширене засідання уряду сьогодні видалось гострим та конфліктним. Президент розкритикував міністрів за невдале проведення медичної і житлово-комунальної реформ та занедбану спортивну галузь. Опозиція ж, яка також була на Кабміні,

посварилась з Прем'єр-міністром, бо той не давав їм слова. Тепер меншість збирає підписи за недовіру уряду.

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: У Кабінеті Міністрів сьогодні яблуку ніде впасти. На розширене засідання уряду прийшов Президент, усі міністри і керівники областей, кілька десятків депутатів від більшості і опозиції і більшості, і сотні журналістів, яких, щоправда, до залу не пустили. Глава держави традиційно почав із критики попередників, згадавши, що 3 роки тому Україна була над прірвою. А нині стабільна економіка й міцна гривня. Серед досягнень влади – Податковий, Митний і Кримінально-процесуальний кодекси, та успішне проведення Євро-2012. Водночас Віктор Янукович визнає: через сильний спротив бюрократії здобутків не густо.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Я, шановні колеги, хочу всіх запитати: чи вдалося нам досягти всього, що планувалося? Вважаю, що ні".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Одна з причин неефективності реформ – корупція, за яку Президент обіцяє жорстоко карати і вимагає подальшого спрощення ведення бізнесу. Поки ж головне завдання уряду – активніше працювати над реформами заради вступу до ЄС.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Вимагаю від уряду забезпечити безумовне виконання домовленостей, що були досягнуті з керівництвом Європейської ради та Європейської комісії. Маємо докласти необхідних зусиль для підписання угоди про асоціацію під час саміту ініціативи "Східне партнерство".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Та про співпрацю з Митним союзом влада теж не забуває. Хоча прем'єр наголошує: найважливіші економічні завдання – зменшення імпортозалежності, стимулювання внутрішнього ринку, підтримка високотехнологічних галузей промисловості та створення банку розвитку. Свій план розвитку країни хотіли озвучити й опозиціонери. Кілька десятків депутатів на чолі з Арсенієм Яценюком прийшли на розширене урядове засідання і попросили слова. Та його не дали.

Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: "Мы вам, когда находились в оппозиции, не мешали работать на заседании уряда. Такого не было случая, чтоб мы вот так приходили и срывали "засідання уряду". Еще раз я попереджую вас: я никому не дам сорвать "засідання уряду". Рішення урядом прийнято. Будь ласка, в письмовому вигляді пропозиції".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Не отримавши слова, опозиційні депутати залишили засідання. Арсеній Яценюк заявив, що фракція "Батьківщина" розпочинає збір підписів за висловлення недовіри уряду.

Арсеній ЯЦЕНЮК, лідер фракції "Батьківщина": "Опозиція прийшла на розширене засідання Кабінету Міністрів з тією метою, щоби представити свій план розвитку країни і висловити свої політичні і економічні вимоги. Але Азаров перелякався разом з Януковичем і вони навіть побоялися дати слово опозиції".

Василь САФ'ЯНЮК, кореспондент: Уже без опозиції урядовці схвалили програму активізації розвитку економіки на 2013-14 роки. А Віктор Янукович закликав відновити Міністерство молоді і спорту й озвучив соціальні ініціативи на підтримку дітей. Уже цього року значно зросте і допомога незаможним сім'ям із дітьми, і надбавка за догляд за дитиною-інвалідом, та допомога сиротам. Адже, за словами Януковича, це стратегічна інвестиція у майбутнє країни.

Янукович на засіданні Кабміна: Нові ініціативи і зауваження *Интер, Деталі*

Анастасія ДАУГУЛЕ, ведуча: Сьогодні на розширеному засіданні Кабінету міністрів Президент представив нові соціальні ініціативи "Діти - майбутнє України". Це цілий перелік завдань, які призначені покращити соціальні показники практично в усіх сферах життя. Відповідальність за їх виконання Віктор Янукович возложив персонально на кожного члена уряду. Крім міністрів, на засіданні присутували і представники опозиції, але вони покинули зал. Чому - знає Ольга Ключова.

Ольга КЛЮЕВА, кореспондент: В зданні правительства сьогодні не протолкнуться. На засідання Кабміна прийшли Президент, депутати і рекордне кількість журналістів. А так багато опозиціонерів в залі правительства взагалі ніколи не бачили. Арсеній Яценюк привів в Кабмін 26 депутатів, рішуче настроєних виступати. Для кабмінівців такої парламентський десант, схоже, став несподіванкою. Опозиціонерам не вистачило ні місць в залі, ні часу на виступи.

Николай АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: "Ще раз попереджую вас – я нікому не дам зривати засідання уряду. Рішення урядом прийнято, будь ласка, у письмовому вигляді пропозиції".

Ольга КЛЮЕВА, кореспондент: Виктор Янукович виступав на засіданні двічі. Серед успіхів роботи правительства Азарова глава держави назвав зростання зарплат і підвищення прожиткового мінімуму, серед мінусів – низьку ефективність реформи охорони здоров'я і житлово-комунального господарства. А за дефіцит місць для розвитку дитячого спорту – досталося і губернаторам, і міністру освіти.

Виктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Не для цього ми це робили... де Дмитро Володимирович?.. щоб ви знищували це, не для цього, розумієте це чи ні? Хто з нас в дитинстві, скажіть, не грав на цих майданчиках? Куди вони зараз поділися, ці майданчики? Що – дітей не стало? Чи не такі діти? Негайно відновити!"

Ольга КЛЮЕВА, кореспондент: Презентована сьогодні Прем'єром програма активізації економічного розвитку передбачає збільшення експорту і інвестицій, зменшення імпортозалежності і податкової навантаження. Програма розрахована на 47 мільярдів доларів. Такої масштабний фінансовий ресурс, за словами Прем'єра? ще чекає привертати.

Николай АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: "Джерелами фінансування програми є: державні та місцеві бюджети, кошти міжнародних фінансових організацій, новий механізм державних гарантій, який запроваджено з цього року".

Ольга КЛЮЕВА, кореспондент: Не обійшлося без курьоза. Во время трансляції виступів міністрів в кадр потрапив фуршетний стіл, накритий в сусідньому залі. Засідання тривало більше двох годин. Потерявши надію отримати слово, опозиція покинула зал, погрозивши відставкою.

Арсеній ЯЦЕНЮК, народний депутат України, лідер фракції "Батьківщина": "Ми започатковуємо негайно процес збору підписів під резолюцію недовіри Кабінету міністрів України. І будемо розглядати це питання у найкоротші терміни на сесії парламенту".

Ольга КЛЮЕВА, кореспондент: Правда, поки більшість голосів, для відставки правительства у опозиціонерів немає.

На розширеному засіданні Кабінету міністрів, куди завітали і Президент, і народні депутати, ухвалили програму економічного розвитку України на наступні роки *5 канал, Час новин*

Ігор ТАТАРЧУК, ведучий: На розширеному засіданні Кабінету міністрів, куди завітали і Президент, і народні депутати, ухвалили програму економічного розвитку України на наступні роки. Та не минуло без суперечок. Опозиціонерам прем'єр слова не надав, хоча згідно із регламентом опозиція на це розраховувала. Обурені народні депутати, вигукуючи "Ганьба!", залишили зал і заявили про збір підписів для оголошення уряду недовіри. Своєю чергою, прем'єр звинуватив опозицію у намаганні зривати роботу Кабміну.

Микола АЗАРОВ, прем'єр-міністр України: "Я попереджаю вас, я нікому не дам сорвати засідання уряду. Рішення урядом прийнято. Будь ласка, в письмовому вигляді пропозиції, ми їх розмістимо на сайті, на "Урядовому порталі". І відповідні міністерства отримуватимуть доручення вивчити всі пропозиції опозиції".

Арсеній ЯЦЕНЮК: "Ми прийшли виступити і внести свої пропозиції, що ми хочемо зробити в Україні. І ви відмовляєте у слові".

Ігор ТАТАРЧУК, ведучий: Президент на словесну перепалку не зреагував. Натомість розкритикував роботу Міністерства охорони здоров'я щодо медичної реформи та пригрозив звільненнями за корупцію. Віктор Янукович вимагав від уряду продовжувати проваджувати державні реформи.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Попереджаю: я жорстко контролюватиму, чи відповідають урядові та відомчі нормативні акти цілям ухвалених базових законів духу реформ. Будь-які спроби вихолостити зміни, уникнути відповідальності, а тим більше зберегти корупційні лазівки, будуть жорстко каратися, в тому числі відповідними кадровими рішеннями".

Мітинг за освіту: сотні студентів вийшли на вулиці столиці *ТВі, Сьогодні*

Олексій ЛІХМАН, ведучий: Мітинг за освіту: сотні студентів вийшли на вулиці столиці. Мітингували про освітнього закону трьох регіоналів: Калетніка, Ківалова та Сороки. Активісти влаштували невеликий флеш-моб. І вручили народним обранцям свиней. За що ж така честь? Розбиралася Христина Малазонія.

Христина МАЛАЗОНІЯ, кореспондент: Студенти проти освітянського комітету Верховної Ради. Пів сотні мітингарів вимагають зняти зареєстрований законопроект про вищу освіту. Трьох нардепів – розробників документа, молодь викликає на вулицю. Однак регіоналів Григорія Калетніка, Сергія Ківалова та Миколу Сороку протестувальники так і не побачили. Тож встановили перед будівлею три свинки. З ініціалами.

Катерина ЧЕПУРА, студентка НаУКМА: «Для багатьох наших депутатів і міністрів освіта стала чимось для збагачення. Відповідно власне такий символ сьогодні».

Христина МАЛАЗОНІЯ, кореспондент: У білій скарбнички студенти вкладають свої претензії до нардепів. Скаржаться на відсутність автономії вишів, і ручне регулювання держзамовлень. Та серед головних загроз нового закону, повернення вступних іспитів, - жаліється Ольга.

ОЛЬГА, студентка КНУ імені Тараса Шевченка: «Я поступила завдяки тому, що прийняли ЗНО і змогла поступити. Оскільки я не належу до клану мажорів, які зможуть поступати лише за свої кошти».

Мирон, студент КНУ імені Тараса Шевченка: «Він, фактично продовжує радянську систему освіти».

Христина МАЛАЗОНІЯ, кореспондент: Серед тих, хто проти закону і опозиціонери говорять замість провладного, мають аж два альтернативні законопроекти. Голова профільного комітету переконує: опозиційні зміни кращі від проекту більшості.

Лілія ГРИНЕВИЧ, голова Комітету ВР з питань науки і освіти: «ЗНО, наприклад, якщо в провладному законопроекті пропонується поряд з ЗНО запровадити вступні іспити. А на платне навчання взагалі відмінити зовнішнє незалежне оцінювання, то у альтернативних законопроектах ЗНО законодавчо регулюється, і є основним критерієм вступу до вищих навчальних закладів».

Христина МАЛАЗОНІЯ, кореспондент: Не допустити прийняття закону хочуть і соціологи. Мовляв, якщо повернуться вступні іспити, повернеться і хабарництво.

Ірина БЕКЕШКІНА, директор фонду «Демократичні ініціативи» ім. Ілька Кучеріва: «В законі 11-87 є дуже небезпечне для суспільства тенденція, як змова тих, хто має гроші, тих хто має владу, для тих хто має знайомства, проти тих, хто всього цього немає».

Христина МАЛАЗОНІЯ, кореспондент: Закиди опонентів спростовують співавтор освітянського закону, Григорій Калетнік. Активістів зі свинками він називає некультурними. І їхні пропозиції до свого законопроекту – не читатиме. Оскільки вважає, що мітингувальники в очі не бачили документу. За словами регіонала, повернення вступних іспитів тільки полегшить життя абітурієнтам.

Григорій КАЛЄТНІК, співавтор законопроекту, народний депутат Партії регіонів: «Підсунути свиню – це сьогодні легше легшого. Студент випускник каже, що я, коли виходжу за межі університету, і уже іду на роботу, переді мною ніхто ніяких тестів не дає. Переді мною стоїть проблема, і я повинен відповісти і вирішити цю проблему. А готових відповідей аби якусь угадати – там немає».

Христина МАЛАЗОНІЯ, кореспондент: Не бачить приводу для занепокоєння і міністр освіти. Стверджує: нововведення точно не буде на гірше студентам.

Дмитро ТАБАЧНИК, міністр освіти і науки, молоді та спорту України: «Підстав без штучності, без жовчі – бути чимось незадоволеним – я, відверто кажучи в цьому не вбачаю».

Христина МАЛАЗОНІЯ, кореспондент: Тим часом, студенти обіцяють. Якщо їхні вимоги не почують, розгортатимуть масштабні акції по всій Україні. Сьогодні ж обмежили лише кількогодинним протестом.

Уряд ухвалив державну програму з розвитку економіки на 2013-2014 роки *УТ-1, Підсумки дня*

Юлія ГАЛУШКА, ведуча: Зростання виплат соціально незахищеній молоді та всебічна підтримка дітей з особливими потребами: уряд ухвалив державну Програму з розвитку економіки на 2013-2014 роки. В її основі – соціальні ініціативи, започатковані Президентом України. Вони спрямовані передусім на розвиток і захист дітей. Програму Віктор Янукович презентував сам на розширеному засіданні уряду. А Кабінет міністрів розглянув ще й нову програму активізації розвитку економіки.

Ігор МЕДЕЛЯН, кореспондент: Бізнес-план для розбудови цілої країни. Саме так називали урядовці програму активізації розвитку економіки ще від початку її створення. На її обговоренні – керівники держави, уряд у повному складі, народні депутати з різних таборів. На засіданні уряду Віктор Янукович згадує Україну за часів кризи. Щоб подолати її наслідки, державі довелося терміново впроваджувати масштабні реформи. Адже Україна не мала бути в аутсайдерах ринкових перетворень, – пояснив Президент. Нині їх суть, як і три роки тому, залишилася незмінною.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Підтримка і активізація реального сектору економіки має переслідувати єдину кінцеву мету – покращення умов життя громадян України, підвищення стандартів життя. Рік тому на засідання уряду ми разом з вами дали старт соціальним ініціативам Президента України. За 12 місяців ми провели велику роботу для підтримки найбільш уразливих верств населення: пенсіонерів, інвалідів, ветеранів".

Ігор МЕДЕЛЯН, кореспондент: Нова програма – амбітні цілі: розвиток внутрішнього ринку, модернізація виробництва, підвищення конкурентоспроможності українських товарів за кордоном. Крім того, у документі виклали детальний план розвитку галузей і навіть окремих підприємств.

Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: "Стало очевидним: економічне зростання в рамках тієї економіки, яку ми маємо, вичерпане. Тільки нова якість економіки дозволить Україні розвиватись і вирішувати соціальні проблеми. Від динаміки нових напрямків зростання економіки на пряму залежить головне наше завдання – зростання рівня життя громадян України".

Ігор МЕДЕЛЯН, кореспондент: Уряд готовий врахувати і поради опозиції щодо нової програми. У цьому Прем'єр запевнив присутніх у залі депутатів. Щоправда, внести свої зауваження вони вирішили під час презентації документа – тоді, коли уряд вже ухвалив необхідні рішення. Поза регламентом засідання зробити це не вийшло.

Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: "Рішення урядом прийнято. Будь ласка, в письмовому вигляді пропозиції, ми їх розмістимо на сайті, урядовому порталі, і відповідні міністерства отримають доручення вивчити всі пропозиції опозиції. Будь ласка, ваші пропозиції я особисто буду вивчати".

Арсеній ЯЦЕНЮК: "Ви не готові до того, щоб слухати опозицію. Ми покидаємо засідання уряду, ми не готові, щоб слухати вас в парламенті".

Микола АЗАРОВ, Прем'єр-міністр України: "Будь ласка".

Ігор МЕДЕЛЯН, кореспондент: Зриву засідання не сталося. Прем'єр-міністр дав тиждень урядовцям – доопрацювати програму активізації економічного розвитку і ухвалити в остаточному вигляді. Оновлена економіка потребує і змін в соціальній політиці. На розширеному засіданні уряду Віктор Янукович оголошує про впровадження ініціатив, спрямованих на захист дітей. Соціальна програма президента "Діти – майбутнє України" складається з півтора десятка пунктів. Зокрема, збільшення державної допомоги малозабезпеченим сім'ям. У середньому вона зростає на 600 гривень цього року і майже на тисячу – наступного. У півтора рази збільшиться розмір допомоги для догляду за дитиною-інвалідом, яка потребує постійного стороннього догляду. Особливу увагу приділять піклуванню дітей, що мають проблеми зі здоров'ям. Жвавішими темпами розвиватимуть науку і спорт. Остання тема стала приводом для нарікань з боку глави держави. Віктор Янукович каже: об'єднання Міносвіти і молоді та спорту себе не виправдало. Так, у регіонах почали закриватися заклади, де готували юних спортсменів.

Віктор ЯНУКОВИЧ, Президент України: "Я практично по всіх регіонах мав ці нарікання з боку працівників фізичної культури і спорту. Почали знищувати ці заклади. Не для цього ми це робили – де Дмитро Володимирович? – щоб ви знищували це! Не для цього! Розумієте це чи ні?"

Ігор МЕДЕЛЯН, кореспондент: Окремо говорив Президент про різнобічний розвиток дітей. Виховувати ерудовану особистість слід уже з дошкільного віку, – каже глава держави. Утім нині кожен четвертий малюк не має можливості відвідувати дитсадок. Віктор Янукович доручив уряду за два роки створити не менш як 100 тисяч нових місць для виховання дошкільнят.

Олег Зарубінський: «Питання не стоїть: виграш чи програш. Питання стоїть, чи це корисно Україні. Так, корисно»
Радіо Ера-FM, Від першої особи

Сьогодні відбувся 16-й саміт Україна–ЄС в Брюсселі. Про рішення цього саміту, про їх вплив на подальшу логіку політичних подій в Україні, про взаємовідносини рішень саміту і вплив цих рішень в колізії між опозицією і владою будемо говорити з нашим гостем. Наш гість – народний депутат України ВР 7-го скликання, фракція Партії регіонів Олег Зарубінський.

Давайте пригадаємо загальне тло, яке було в Україні на початок саміту. В минулому році саміт Україна–ЄС не відбувся. Тоді говорили, що Брюссель і ЄС не влаштовують розв'язання політичних питань в Україні. Вперше саміт було відтерміновано, і були бажані поховати його і цього разу. Проте цього разу не вийшло. Друга спроба виявилася достатньо вдалою. Чи можна це вважати виграшем України?

Безумовно, я хотів би категорично погодитися з вами, що коли йдеться про міжнародну політику, коли йдеться про відстоювання загальнонаціональних інтересів України, цей поділ на владу і опозицію є, я не скажу, що деструктивний, в усякому разі він тільки шкодить. Бо, знаєте, і ви неодноразово, і я були на різноманітних міжнародних заходах, і я думаю, що нашим політикам що у владі, що в опозиції – вони ж міняються, але варто було б взяти до уваги те, як представники інших країн поведуть себе на міжнародній арені. Наприклад, в Парламентській Асамблеї Ради Європи між собою вони можуть навіть не вітатися, я бачив, як це стається в турецькій делегації, в інших делегаціях, але коли розглядається питання щодо Туреччини, вони всі єдині. Тому мені б дуже хотілося сподіватися, що і цей саміт певною мірою отверезить частину українських політиків в розумінні того, що є те, що є вище, ніж корпоративні, партійні, політичні інтереси і т.і. Таким інтересом для України є просування в напрямку більшої співпраці з величезним ринком світовим – ринком ЄС. З тими країнами, які, безумовно, на сьогоднішній день є фундаторами демократичних цінностей і економіки. Це я кажу, розуміючи

про всі проблеми ЄС. Питання не стоїть, виграш чи програш. Питання стоїть, чи це корисно Україні. Так, корисно.

Чи знімають рішення самоту гостроту політичних претензій опозиції всередині самої України? Постійне звучання тези про вибірковість правосуддя в Україні, про недосконалість судової системи.

Я вам скажу, що гострота взаємин між владою і опозицією в країні є традиційною. Це не є надбання 2011, 2012 чи 2013 року. Ми можемо прослідкувати всю новітню історію незалежної України і цей запал боротьби між владою і опозицією, незалежно від того, хто в даний момент влада і опозиція, для України є характерне те, що він завжди є дуже високий. Тому зауваження або претензії опозиції треба сприймати так, як вони завжди були і завжди будуть, бо опозиція хоче стати владою. В умовах України опозиція хоче повернутися до влади, бо ще кілька років тому самі були владою. Тому питання, які ставить в тому числі опозиція, це питання української дискусії. Мені б хотілося, щоб оті заяви, які прозвучали в спільній заяві і пана Ван Ромпея і Барозу, і Віктора Януковича з приводу того, що в Україні має бути нормальний, гарний діалог між урядом, між владою, більшістю в парламенті, між опозицією і громадянським суспільством, очевидно, і є та аксіома, яка дійсно має бути на теренах України. Правильна диспозиція – співпраця. Але не ситуація на взаємне знищення. Що стосується вибіркового правосуддя. Вибіркове правосуддя не є там, де діють два принципи: рівність всіх перед законом, невідворотність покарання. Коли ми кажемо про рівність всіх перед законом, а без цього не може бути вибіркове правосуддя, то мова йде дуже просто. Чи ти політик, чи ти є сантехнік, але якщо ти зробив проступок, мають бути санкції. Якщо ти вчинив злочин, має бути покарання. І це не повинно залежати від того, який статус людини. Бо зрозуміло, що якщо мова йде про порушення з боку політика, то йому набагато легше сконцентрувати навколо себе систему захисту. Це і дорогі адвокати, партійні прапори, апеляція до міжнародного співтовариства і т.д. Коли мова йде про просту людину, то хто її може захистити? Очевидно, тільки її рідні. Тому статус людини не повинен впливати на те, щоб була невідворотність покарання, безумовно, коли є проступок. От як насправді можна позбутися вибіркового правосуддя. Це рівність всіх перед законом, незалежно від свого статусу, в тому числі і політичного статусу, і невідворотність покарання. Тоді ніякого вибіркового правосуддя не буде ні в Україні, ані в будь-якій іншій країні.

За кілька днів до самоту трапилася достатньо цікава подія. Місія експертів Ради Європи обговорила з представниками парламентського комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності подальше реформування карної юстиції. Конструктивного діалогу все-таки не вийшло. Представники комітету від опозиції звели дискусію до скарг на дії влади та критики нового КПК. Експерти Ради Європи стримано відреагували на заяви парламентарів, закликавши їх до більш продуктивного співробітництва. Вам не здається, що це говорить про те, що Європа не бажає втручатися або робить вигляд, або хоче показати, що не дуже зацікавлена втручанням в ті справи, які Україна має вирішити і врегулювати виключно сама?

Ні, мені здається, що Європа виходить з того, і зрозуміло те, що немає чорно-білого світу. Мене дуже вразила своєю глибиною фраза Любомира Гузара, яку він недавно сказав: «Це неправда, коли у владі одні біси, і це неправда, коли в опозиції одні янголи». Він сказав дуже правильну річ. Він сказав, що якщо ти хочеш змінювати країну, то почни все-таки з себе. Я б запропонував і представникам опозиції, і представникам експертного громадянського суспільства, і представникам влади почати з самих себе. А що це значить? Це значить, що просто огульна критика – критика заради критики, незважаючи на реальний контекст, незважаючи на те, що зроблено добре, на те, що недобре, а просто огульно все критикувати ж не приводить до конструктиву. Зокрема, ви сказали про кримінальну юстицію. КПК, який, до речі, кілька місяців тому ввійшов до дії, був абсолютно добре і позитивно відзначений Венеціанською комісією. Мені здається, що, незважаючи від того, чи ти знаходишся у владі чи в опозиції, сприяти тому, щоб імплементувалися ці позитивні напрацювання, які в тому числі в КПК. А там є речі, які є дуже позитивні, і не помічати їх – це наперед ставити себе, що я буду критикувати все, незалежно від того, що є позитивне, а що ні. Якщо гарно буде реалізовуватися

цей КПК, який фактично нещодавно був прийнятий і 19 листопада 2012 року набув своєї чинності, то багато тих речей, проти яких просто повстають наші люди, незадоволені судовою системою, незадоволені великими термінами знаходження в СІЗО, незадоволені і в тому числі фактами тортур і т.і., – все це може бути усунено. Для цього треба не відкидати добре, а допомагати йому розвиватися.

Ви процитували Любомира Гузара, мені згадався такий крилатий вислів, як „демони революції”. Треба, звичайно, уникати таких антагоністичних крайнощів. Краще, щоб суспільство було сцементоване, збалансоване і демонструвало єдність, яка дуже необхідна для економічних реформ. Я думаю, що він сказав дуже важливу річ.

Я згоден. Тому я і навів цю річ. Якраз на цьому саміті цей заклик до конструктивної роботи щодо реформ, щодо модернізації України, адресований і уряду, і парламентській більшості, і парламентській опозиції, і громадянському суспільству, є дуже позитивний. Зараз я хотів би підкреслити і підтвердити те, що ви кажете, коли мова йде про конкретні речі. Я переконаний в тому і сьогодні ставив це питання, і 2-3 роки тому. В Україні є так звані рентні платежі. Є надра, які відповідно до Конституції належать всьому народу України, і є ті, хто працює з цими надрами. Рентні платежі на сьогоднішній день за ці надра явно є замалими. За великим рахунком, якщо ти користуєшся загальнодержавною власністю, ти маєш платити. Ці гроші мають йти в значно більшому обсязі, ніж зараз в державний бюджет України. Це гроші, які мають йти на соціальні виплати, на виплати пенсії і т.д. І друга проблема, вона зараз дуже актуальна. Всі подивилися, що робиться з дорогами. Я не готовий зараз всю систему або всю аргументацію сказати, чому це так погано. Я вам наведу приклад. Ви знаєте, що акциз на нафтопродукти в Україні має спрямовуватися в повному обсязі в спеціальний фонд, а з нього напяму йти на дороги? До мене прийшла інформація, що 60% оцього акцизу, сплаченого за нафтопродукти, не платиться. А це 18 млрд. грн. І ці 18 млрд. грн., можете собі уявити, наскільки б вони зараз допомогли б в ремонті доріг. Це конкретні речі, де без жодної політики треба консолідувати свої зусилля і виправляти ситуацію.

Я думаю, що цей випадок не єдиний. Після цієї зими столиця і країна знаходяться в розібраному стані. Все треба розпочинати. Якщо ми говоримо про політику, то фактично треба розпочинати діалог між владою і опозицією. Цьому рішенню саміту №16 передувало розблокування сесії ВР України, і багато хто задається питанням: чи було це випадково напередодні саміту, раптом опозиція перестала блокувати трибуну, і міжпартійні сили парламентські ухвалили спільну єврорезолюцію? Це було таке тимчасове просвітління? Чи це надія на стабільну роботу ВР?

Я не хочу, щоб це було тимчасове. Я хочу, щоб це було правило. Бо коли Стефан Фюле достатньо позитивно відгукнувся на голосування, а проголосувало 315 депутатів за заяву ВР України щодо того, що ми бачимо своє майбутнє і хочемо рухатися до євроінтеграції, то ця заява дорого коштує. А з приводу того, чи це випадково було розблоковано чи ні. Хто виграв від розблокування? Блокування це погано завжди. Виграли ті депутати, які для себе роботу в парламенті бачать як свою єдину роботу на період, коли їх обрали. Ті, які розглядають свою роботу не через призму того, що вони вміють мітингувати, пікетувати, блокувати, а ще вміють займатися законодавством. Я думаю, що це є позитив, безумовно.

Про практично прикладний характер цього саміту. Багато говорилося про те, що опозиція, яка, очевидно, змушена буде давати якісь оцінки цьому саміту, напевно буде говорити про те, що ЄС дав президенту України ледь не останній дзвінок перед врегулюванням тих питань, щодо яких в ЄС до нас постійні претензії. Тепер, коли саміт відбувся, попередю кілька місяців на виконання цих самих вимог ЄС. Які проблеми основні ви бачите для того, щоб можна було з чистим обличчям цей шлях пройти?

По-перше, мені не подобається термін «вимоги». Вимагати можна від тих, хто в понеділок або через рік стає повноправним членом ЄС. Мова йде не про членство України. Мова йде про асоціацію і про зону вільної торгівлі. Єдине це добре для України, що зміст цієї угоди з Україною є осяжний. Там виписані такі економічні механізми і така глибина співробітництва, яка, можливо, і більше, ніж в ЄС з іншими державами. Тому давайте не говорити про вимоги, бо Україна ж не екзамен складає. Екзамен складають, коли ви поступаєте

до ВУЗу. Україна не поступає зараз до ВУЗу. На жаль, ЄС про європейську перспективу України воліє не говорити. Це було в 2007, 2008 році, в 2009-му. Це не залежить від того, хто при владі. Це не вступ до ВУЗу, а це проходження курсів. Коли ви проходите курси, то ви не екзамен складаєте, а ви домовляєтеся, щоб ці курси добре провести. Ми самі бачимо, що нам треба зробити. Ніхто за нас нічого робити не буде. І те, що треба багато зробити: і в плані боротьби з корупцією, і в плані диверсифікації своєї енергетичної системи і т.д. Багато речей на цьому саміті були абсолютно конкретні. Але політики як завжди будуть на перше місце відносити те, що стосується винятково політики. Хоча практичних речей там багато дуже було.

Так чи інакше саміт відбувся. Ми відзначаємо плюси і, очевидно, так би мовити, вузькі місця ситуації. Саміт відбувся, це дуже добре, тому що рік його не було. Коли саміт відбувається, коли дві сторони одна напроти одної сидять, це дуже добре. З Брюсселя президент привіз угоду про виділення Україні кредиту розміром 610 млн. євро, які будуть спрямовані на реформи. Про це повідомив Леонід Кожара, міністр закордонних справ України. Я думаю, новина, враховуючи фінансову кризу і, зокрема, проблеми з фінансами в Україні, теж позитивна.

Я б не тільки сказав, що питання в цих грошах – питання в тому, що кредити даються тим, хто може їх повернути. Якщо ЄС виділяє цю макрофінансову допомогу або макрофінансовий кредит, безумовно, на дуже вигідних умовах, відповідно він не просто вірить в Україну, а він бачить, що в Україні ситуація контрольована, що ситуація така, коли Україна може розраховуватися по борговим зобов'язанням. Дійсно, ще не було жодної просрочки за останні роки, в тому числі і в 2012 році. Тому сам цей момент є позитивний. Якщо дивитися взагалі на сам феномен кредиту – брати чи не брати кредит, то я скажу, що сьогодні в світі відбувається гонитва за вигідними кредитами. Десять до 25% боргових зобов'язань ЄС володіють ними китайці, а ще майже чвертю володіють японці. Тобто це нормальна практика. Ми про це не говоримо, але ЄС йде на те, щоб позичати, щоб мати інвестиції, щоб розвиватися. Тобто рівень ділової активності і стосунків, в тому числі з динамічними азійськими країнами, перш за все це з Китаєм, Індією, це є позитив для будь-якої країни.

Не будемо забувати, що 16-й саміт Україна–ЄС відбувся на достатньо жорсткій дискусії, яка на сьогодні виникла і навряд чи завтра припиниться. Про те, що 2013 рік має стати роком вирішального вибору для України, куди рухатися – до ЄС чи Митного Союзу. На ваш погляд, після сьогоднішнього саміту європейськість України проявилася більше? Питання з Митним Союзом втрачає свою актуальність? Чи те, що саміт відбувся, рівним чином нічого не означає?

З приводу того, що в 2013 році має все визначитися з приводу, куди Україна йде, це така політична спекуляція. Я можу сказати чому. Тому що дискусії з приводу європейського вектору України немає. Бо чинний є закон. Його ніхто не відміняв, „Про засади внутрішньої і зовнішньої політики України”. До речі, прийнятий, коли президент України був Віктор Янукович. В якому сказано, що Україна прагне і йде до європейської інтеграції. Що стосується Митного Союзу – це питання на сьогоднішній день актуальне. Митний Союз є данність. Це є три країни на сьогоднішній день, з якими сукупний товарообіг України складає 60 млрд. євро. Величезна сума, і робити вигляд, що ми маємо це не помічати, це нечесно. Стосунки з Митним Союзом мають бути такими, які вигідні Україні. Так, як діють США, коли співпрацюють з не зовсім демократичною Саудівською Аравією, як вони працюють з Бахрейном тому, що там стоїть флот США. Тобто кожна країна має виходити в зовнішніх стосунках через призму свого національного інтересу. Тому в тих диспозиціях, де наша співпраця з Митним Союзом вигідна для України, безумовно, треба співробітничати. Але мова йде про те, що бути одночасно в зоні вільної торгівлі і мати зону вільної торгівлі з ЄС і бути повноцінним чинним членом Митного Союзу це просто неможливо. А там, де є можливість співробітництва під дахом Світової організації торгівлі, то, безумовно, це треба робити. Наші стосунки з країнами ЄС, часто кажуть зараз, що вони загальмовані і т.і., але статистика інша. На сьогоднішній день товарообіг України з країнами ЄС складає десять біля третини від всього товарообігу зовнішнього України. З 2008 року до 2011-го ледве не в 2 рази збільшилась кількість інвестицій якраз країн ЄС до України. Те ж саме стосується і збільшення товарообігу. Тому я не посипав би тут голову

попелом, говорячи про те, що у нас надзвичайно складні стосунки з ЄС. Вони проблемні. Так як в ЄС проблемні стосунки з США. ЄС і США зараз створюють спільну зону торгівлі.

Я схиляюся до тієї точки зору, що, як цілком слушно відзначають деякі аналітики, не варто все-таки перебільшувати значення геополітичного становища України і її принади. Ми знаємо, що ми володіємо багатьма принадами економічними, проте аж занадто перебільшувати значення цих принад не потрібно, особливо на фоні того, що для розкриття потенціалу зроблено ще не стільки багато, як хотілося і як могло б бути.

Безумовно. І зробити треба ще набагато більше, ніж зроблено. А щодо принад – це не белетристика, і не публіцистика. В ЄС є три ключових інтереси до України. І треба про це говорити, і треба це враховувати і використовувати. Перша – Україна продовжує розглядатися як дуже вигідний ринок збуту європейських товарів. Друге – Україна має бути надійним транзитером російського газу до країн ЄС. Щоб не було так, як було в 2009 році. Третє – ЄС з Україною завжди буде співпрацювати і хоче співпрацювати, щоб Україна не була транзитером нелегальних емігрантів. Ці три позиції для ЄС є ключовими, виходячи з інтересів ЄС.

Слухач: Александр, Котовск. Когда пришел к власти Горбачев, он открыл границы, и в Европу вывезли все, что можно было вывезти. За 22 года чего мы достигли на Украине благодаря Европе?

Така думка побутує, дійсно. Тому що ви пам'ятаєте рубіж 80-90-х рр., коли дійсно вивозилось все. Спочатку поляки до нас приїздили і на всіх базарах скуповували все і їхали самі в Польщу. Потім наші почали їхати в Польщу, в Туреччину і інші країни. В нас є ті речі, в яких ми можемо і мусимо бути дуже конкурентоспроможними, в тому числі і в стосунках з ЄС і іншими мастодонтами сучасної економіки. Це сільське господарство. Наша сільськогосподарська продукція краща, ніж європейська, екологічніша, натуральніша. Це є наша фішка. На сьогоднішній день, хочуть цього чи не хочуть наші партнери, але експорт високих технологій з України є дуже високий і дуже вигідний. 1 млрд. дол. вже заробили в минулому році – це наша друга фішка. І третя і четверта, ми не можемо від цього відходити, це продукція металургії, хімії і машинобудування. Тому я думаю, що нам треба не посипати весь час голову попелом, а перш за все тиснути, педалювати ті сфери, в яких ми можемо дати 100 балів вперед іншим країнам, навіть більш розвинутим, ніж ми.

Слухач: Дивно, що ви заперечуєте Україні. От Юлія Володимирівна потрапила за начебто кабальну угоду, яка завдала великі збитки Україні. А от відомий Борис Колесніков, закупивши горезвісні Hyundai, витративши мільйони доларів, які перетворюються на металобрухт і ще піддають ризику здоров'я українців, Генеральна прокуратура не порушить кримінальну справу. То ж, виходить, діє старий принцип, що „своїм все, а ворогам закон”.

Я казав, що вибіркове правосуддя не є тоді і його не може бути тоді, коли дотримується суспільство і держава 2-х принципів. Рівність всіх перед законом, незалежно від того, чи це є відомий політик, чи це є сантехнік. Та невідворотність покарання. Тому я б не персоналізував це питання, бо це питання не окремих осіб, це питання української судової системи. І дуже добре, що на саміті в тому числі і українська сторона і сторона ЄС наголошували на тому, що реформування судової системи в Україні дуже нагальна проблема. Ви зі мною теж погодитесь.

Щоб це питання мало завершений вигляд, позиція Брюсселя про можливість підписання чи навпаки блокування угоди про асоціацію в 2013 році буде сформована. Як зазначають експерти-аналітики, до червня. Після цього її можуть змінити кардинальні зрушення ситуації в Україні. Тобто реформування в політичній сфері, вибіркове правосуддя, судова реформа, виборче законодавство. Що може зробити і чи зможе зробити до цього терміну українська влада?

Що стосується виборчого законодавства, дійсно є багато пропозицій з боку ЄС, як вдосконалювати українське виборче законодавство. Дискусія з боку того, чи це має бути виборчий кодекс чи виборчий закон, тому що ніхто не може сказати, що краще, яка система виборів краща є. Виборчі кодекси існують в деяких країнах – в більшості існує виборчий закон. Тому, я думаю, що ці вибори, які відбулися, дали поживний ґрунт для того, щоб дійсно зробити консолідацію зусиль, спільно і опозиція і влада проголосувати за ті речі, за ті новели, за ті

корективи, які б унеможливили ці речі, те, що було оцінено як негатив під час виборчої кампанії. Як на мене, стосується перш за все того, що людина, яка порушує законодавство, не може залишатися безкарно. Тобто мають бути санкції, і, до речі, Партія регіонів пропонувала, якщо видається, два попередження і людина може бути усунена з виборчої гонки. А тут було по 3-10 порушень, а жодного механізму не було. Виборче законодавство дійсно має удосконалюватися.

„Ви так гарно сказали: закон має бути рівним для всіх і покарання має бути невідворотнім, що не можна не задати вам питання. Як ви можете пояснити, що людина, яка підозрюється в прослуховуванні президента – Микола Мельниченко, зараз спокійнісінько ходить на світські заходи і не заарештований, а знаходиться під підпискою про невиїзд? А Юрій Луценко, який підозрювався в значно менших злочинах і не переховувався від правосуддя, незаконно знаходився під арештом. Чи цей кричущий приклад не є ознакою політично мотивованого правосуддя?“

В мене відповідь абсолютно чітка. Тому що і в вас на програмі, і на інших програмах радіо, коли мені ставили питання про пана Мельниченка, я відповідав так, як я думаю. Є закон. Він може подобатися чи не подобатися, але якщо ті дії, які вчинив пан Мельниченко, підпадають під кримінальний кодекс, під певні статті, то я думаю, що не треба зважати на те, хто його прикриває або де він має притулок, а закон має діяти для всіх.

Слухач: Вот вы все время говорите: должно быть, должно быть. А вы при власти сколько уже находитесь? Это «должно быть» уже должно претвориться в жизнь. Я так понимаю, что многие депутаты и остальные политики находятся под Дамокловым мечем, в том числе ваш бывший лидер Литвин, и если бы они почувствовали так, как Юлия Тимошенко, на себе, они бы по-другому заговорили об этом выборном законодательстве и т.д.

З приводу того, що має бути. Кожен політик повинен самостійно визначити ті речі, які він вважає такими, які мають бути реалізовані. Щось вдається, а щось не вдається. Я є автором стількох законів - закон „Про протидію торгівлі людьми”, закон, що стосується прожиткового мінімуму, що маю право сказати, що свій шлях прохожу. Можливо, більше треба було пройти, але дай Боже, щоб всі стільки проходили. Тому без того, щоб не сформувавши перед собою завдання, не можна розв’язати його. Що ми маємо зробити? Я і пропоную дві речі абсолютно нові і конкретні. З приводу того, що різні політики говорять про виборче правосуддя. Я втретє хочу сказати, що вибіркового правосуддя не буде тоді, коли для всіх покарання буде невідворотнім.

Слухач: Мне кажется, что такое потребительское отношение к ЕС. Как будто это цель. Если бы у нас была пенсия 500 евро, а зарплата 2000 евро, разговор о вступлении в ЕС был бы, наверное, сильно нам облегчен. Может, есть смысл заняться тем, что увеличивать благосостояние народа, а не разговорами о том, что нам нужно вступить в ЕС?

Абсолютно справедливо. Не може бути метою – вступ кудись. Вступ кудись є засіб. Метою є те, щоб ви нормально жили. А засоби шукаються різні. На сьогоднішній день таким засобом є формування, по-перше, законодавчої бази гармонійної з законодавством ЄС, по-друге, реформування країни. Всі ж розуміють, що воно має відбутися.

Всі українці сподіваються на послаблення візового режиму. Як вони їздять до нас, так і ми повинні їздити до них.

Я думаю, ви пам’ятаєте один мій законопроект, де я казав, що в нас має бути абсолютно симетрична система в наданні віз. Так, як ми до когось ставимось, так нехай вони до нас. Але на сьогодні це мої мрії, мої сподівання. Тому зараз треба йти по шляху покращення реалізації візових умов для українських громадян. Наша мета має полягати в елементарному. Якщо європейці приїдуть до нас без жодних віз, то ми повинні теж. Українські громадяни нічим не гірші.